

LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO ŽURNALAS

OLIMPINĖ PANORAMA

2023 M. NR. 11 (171)

LTOK – 35-ERI

KELYJE LIETUVOS TAUTINIO
OLIMPINIO KOMITETO ATKŪRIMO
LINK BUVO DAUGYBĖ IŠŠŪKIŲ,
KURIUOS PADĖJO ĮVEIKTI
RYŽTINGI SPRENDIMAI

LIETUVA

WWW.LTOK.LT

O ČIA TAI DOVANA!

**AUKSO
PUODAS**

**2500
DAIKTINIŲ PRIZŲ**

AUDI Q2

20

**BUTAS
ISPANIJOJE**

5 AUDI Q5

**PIRKITE BILIEŲ:
LAPKRIČIO 26 D. – GRUODŽIO 30 D.**

5 SKAITYTOJAMS

LTOK PREZIDENTĖS MINTYS

6 LTOK 35-METIS

GYVA OLIMPINĖ ISTORIJA

10 FORUMAS

SPORTININKAI APTARĖ SVARBIUS KLAUSIMUS

12 KILNUS ELGESYS

„FAIR PLAY“ APDOVANOJIMUOSE BUS NAUJOVIŲ

13 OLIMPINIS MĖNUO

IŠRINKO LAIMĖTOJUS

14 SPORTO MEDICINA

TOBULINOSI SU GERIAUSIAIS

15 APDOVANOJIMAI

RENKAMI GERIAUSIEJI

16 PARYŽIUS 2024

YPATINGA VIEŠNAGĖ

18 KONGRESAS

OLIMPINIS JUDĖJIMAS BESIKEIČIANČIAME PASAULYJE

21 KOLEKCIININKAI

LOKA TĘSIA KELIONES

22 SITUACIJA

2023-IEJI LIETUVOS GOLFOI – NELENGVI, BET POZITYVŪS

25 ŽVILGSNIS

BOKSO ŠIMTMETIS IR PARYŽIAUS VILTYS

28 PEDAGOGAS

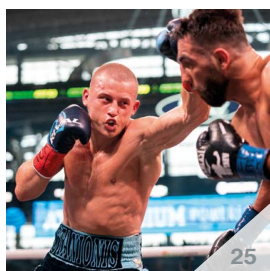
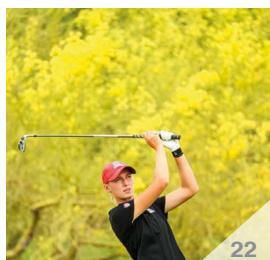
MOKYTOJOS TIKSLAS – ĮTRAUKTI KIEKVIENĄ

30 TALENTAS

PLAUKIKAS MOZAIKĄ DĖLIOJA IŠ SMULKIŲ DETALIŲ

34 KRONIKA

LTOK ĮVYKIŲ DIENORAŠTIS

VIRŠĖLYJE

LTOK mini 35 metų įkūrimo sukaktį

Kipro Štreimikio nuotr.

REDAKTORIUS

Marius Grinbergas

AUTORIAI

Lina Motužytė
Dalia Musteikytė
Marytė Marcinkevičiūtė
Lina Daugėlaitė
Bronius Čekanauskas
Dominykas Genevičius

FOTOGRAFAS

Alfredas Pliadis

KALBOS REDAKTORĖ

Inga Necelienė

MAKETUOTOJA

Urtė Gimžauskaitė

KONTAKTAI

Olimpiečių g. 15, LT-09200 Vilnius
panorama@ltok.lt

INTERNETO SVETAINĖ

www.ltok.lt

Online ISSN 2351-5899

Jei norite dalytis žurnalo medžiaga su savo skaitytojais, privalu pranešti, kad informacijos šaltinis – „Olimpinė panorama“

LIETUVOS SPORTO APDOVANOJIMAI 2023

Gruodžio 21 d. 19:30 val. tiesiogiai per **3**

ORGANIZATORIAI:

APDOVANOJIMŲ PARTNERIAI IR RĖMĖJAI:

ATKURTAM L TOK – 35-ERI

1988 METŲ GRUODŽIO 11 DIENĄ 477 PATRIOTIŠKAI NUSITEIKĘ LIETUVOS SPORTO, MENO, MOKSLO BENDRUOMENIŲ ATSTOVAI TRISPALVĖS FONE PASKELBĖ ATKURIANTYS LIETUVOS TAUTINĮ OLIMPINĮ KOMITETĄ. L TOK TAPO PIRMAJA MŪSŲ ŠALIES ORGANIZACIJA, ATSISKYRUSIA NUO ŠOVIETŲ SAJUNGOS, IR ŠIEMĖT MINI 35 METŲ ATKŪRIMO SUKAKTĮ. APIE ŠIĄ SUKAKTĮ IR ARTĖJANČIUS OLIMPINIUS METUS „OLIMPINĖ PANORAMA“ KALBA SU L TOK PREZIDENTE, OLIMPINE ČEMPIONE DAINA GUDZINEVIČIŪTE.

Martyno Zarembo nuotr.

Su kokiomis mintimis pasitinkate L TOK 35 metų atkūrimo sukaktį?

Kaip ir kasmet, šią dieną stengiamės prisiminti ir padėkoti tiems žmonėms, kurių ryžtingi sprendimai padėjo atkurti Olimpinių komitetą. Tai įvyko likus dar keleriems metams iki mūsų valstybės nepriklausomybės atkūrimo, todėl galime tik įsivaizduoti, kiek reikėjo drąsos.

Prieš 35 metus buvo pakloti nepriklausomo Lietuvos olimpinio judėjimo pamatai, o sportininkams suteikta galimybė pagaliau rungtis su savo šalies vėliava. Per šiuos metus delegavome sportininkus į septyniolika žiemos ir vasaros olimpinių žaidynių, o jie Lietuvai iškovojo 26 medalius.

Pastarieji keleri metai olimpiniam sportui Lietuvoje nebuvo lengvi: neliko centralizuoto medicininio ir mokslinio aprūpinimo, visą olimpinio sporto finansavimą ir sportininkų rengimą perėmė valstybė, L TOK šiuo metu ne tik gyvena iš rezervo, bet ir neteko galimybės prisidėti prie sportininkų rengimo ir jo koordinavimo. Tai pokyčiai, prie kurių iki šiol bandome prisitaikyti ir mes, ir olimpinio sporto bendruomenė.

Bet stengiamės likti pozityvūs. 2024-ieji – olimpiniai metai, todėl visos mūsų jėgos skirtos pasiruošimui Paryžiaus olimpinėms žaidynėms.

Kiti metai – ištis ypatingi. Mūsų laukia ne tik olimpinės žaidynės, bet ir olimpinio judėjimo Lietuvoje šimtmetis.

Taip, kitąmet bus praėję lygiai šimtas metų nuo pirmųjų olimpi-

nių žaidynių, kuriose startavo Lietuvos sportininkai. Simboliška, kad 1924 metais jos taip pat vyko Paryžiuje.

Komanda ruošia ne vieną projektą, kampaniją ir renginį, skirtą šioms progoms. Pavasarį olimpinę bendruomenę pakviesime į iškilmingą renginį, skirtą olimpiniam šimtmečiui, o Lietuvos bankas išleis proginę monetą. Bendradarbiaujame ir su Prancūzijos ambasada Lietuvoje, ir su Lietuvos ambasada Prancūzijoje, su kuriomis planuojame parodas ir bendras iniciatyvas.

Bet, žinoma, pagrindinis mūsų tikslas – sklandus pasiruošimas olimpinėms žaidynėms. Kaip visada sieksime užtikrinti geriausias sąlygas, kad sportininkai galėtų siekti aukščiausių įmanomų rezultatų.

Metus L TOK tradiciškai užbaigs Lietuvos sporto apdovanojimai. Kuo jie šiemet bus ypatingi?

Lietuvos sporto apdovanojimai ypatingi kasmet. Tai proga padėkoti geriausiems mūsų atletams ir jų treneriams už per metus nuveiktą darbą garsinant Lietuvą. Kuriame šventę, kurios metu sporto bendruomenė turi retą progą susitikti ir pabendrauti.

Tampa gražia tradicija kartu apdovanoti olimpinio ir paralimpinio sporto atstovus. Tai simbolizuoja vienybę ir palaikymą. O šiemet, žinoma, renginyje netrūks artėjančio šimtmečio ir olimpinių žaidynių akcentų. Be to, po kelių metų pertraukos renginys bus transliuojamas tiesiogiai, todėl kviečiu gruodžio 21 d. 19.30 val. įsijungti TV3 televiziją ir stebėti prestižinius Lietuvos sporto apdovanojimus.

LTOK atkūrimo darbo grupė. Pirmoje eilėje (iš kairės) – A.Vaitkevičius, A.Kalanta, V.Malinauskas, G.Umaras, R.Rimdzius, antroje – V.Kukarskas, V.Padlipskas, A.Mikutis, stovi (iš kairės) – K.Tamašauskas, J.Jankauskas, V.Nėnius, A.Pakula, V.Briedis, K.Girdzius, A.Ronkus, R.Juras, R.Grinbergienė, P.Statuta, A.Poviliūnas, D.Kepenis, I.Ramelytė, J.Grinbergas, A.Daumantas, K.Motieka, P.Rimša

GYVA OLIMPINĖ ISTORIJA

LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO 35-METIS, KURĮ MINĖSIME GRUODŽIO 11-AJĄ, JO PIRMAJAM PREZIDENTUI ARTŪRUI POVILIŪNUI, KO GERO, SVARBĖSNIŠ NEI AŠMENINĖS SUKAKTYS. TAI JAM KADAIŠĖ SUKRITO LIKIMO KALADĖLĖS IŠ SPORTO FUNKCIONIERIAUS TAPTI VIENU SVARBIAUSIŲ JAUNOS ŠALIES SPORTO VEIDŲ, TAMPYTI UŽ ŪSŲ SOVIETŲ SAJUNGOS ŠULUS, BELSTIS Į TARPTAUTINIO OLIMPINIO KOMITĖTO DURIS IR LANGUS. 72-EJŲ A.POVILIŪNO PATIRTYS IR PRISIMINIMAI – UNIKALŪS, DIDŽIUMĄ JŲ LTOK GARBĖS PREZIDENTAS JAU SUDĖJO Į KNYGAS.

DALIA MUSTEIKYTĖ

Kas davė pirmą impulsą Lietuvos olimpinio komiteto atkūrimo sąjūdžiui?

Prasidėjus Lietuvos Persitvarkymo Sąjūdžio bangai, nuo jos neatsiliko ir sporto žmonės. Olimpinių medalininko Arvydo Juozaičio redaguotose „Sąjūdžio žiniuose“ pasirodė nedidelė žinutė apie galimybę atkurti Lietuvos olimpinį komitetą. Paskui žurnalistė Roma Griniūtė-Grinbergienė „Sporto“ laikraštyje išspausdino įdomų straipsnį „Ar naudosimės teise į LTSR nacionalinį olimpinį komitetą?“ Kilo didžiulis furoras, redakcija sulaukė daugiau nei šimto tūkstančių žmonių parašų, raginančių atkurti Lietuvos olimpinį komitetą. Juk ne šie laikai, kai pasirašyti galima elektroniniu būdu – visi į „Sporto“ redakciją Gedimino prospekte siuntė popierinius laiškus – ištisus maišus. Į tą visuomenėje kilusį šurmulį negalėjo nereaguoti ir valdininkai – Valstybinis kūno kultūros ir sporto komitetas, kurio pirmininko pirmuoju pavaduotoju tuomet buvau. Komiteto kolegija nusprendė sukurti darbo grupę Olimpiniam komitetui atkurti. Buvau paskirtas jos pirmininku, į komandą galėjau rinktis ne tik sporto, bet ir meno, mokslo,

kultūros žmones, kuriuos vienijo Sąjūdžio ir olimpinė dvasia.

Dirbome, telkėmės, bet buvo daug perturbacijų, nes laikai – įdomūs. Pirmieji olimpinį komitetą atkūrė latviai, tačiau pavadinome jį laikinuoju – pabijojome elgtis radikaliau. Važiavome jų pasveikinti, dvyk Seulo olimpinis čempionas Gintautas Umaras moka latviškai, tad jis ir kalbėjo nuo mūsų delegacijos.

Kaip jums šiandien atrodo, kodėl sporto žmonės taip greitai susitelkė?

Neteisingai sakoma, kad sportas – ne politika. Sportas yra didžiausia politika. Taip bus, kol olimpinėse žaidynėse ir pasaulio čempionatuose apdovanojant nugalėtojus kils valstybių vėliavos ir bus giedami himnai. Juk visi nori būti aukštumoje. Nors prieš 35 metus ir anksčiau varžybose dalyvaudavome tik kaip Sovietų Sąjungos rinktinės nariai, visi matėme, kad tai lietuviai startuoja. Kas, kad kovoja ne su sava vėliava, žinojome, kad jie – mūsų. Tautinę dvasią jau buvo pažadinęs Sąjūdis.

LTOK vėliavos aptarimas. Iš kairės: K.Motieka ir A.Poviliūnas

1988-aisiais Seule Lietuvos sportininkai pasirodė nepaprastai gerai. Disko metikas Romas Ubartas, bėgikė Laimutė Baikauskaitė laimėjo sidabrą, dviratininkė Laima Zilporytė – bronzą, Arvydas Janonis ir Arminas Narbekovas tapo čempionais su futbolo rinktine, Valdemaras Novickis iškovojo auksą su rankinio, krepšinininkė Vitalija Tuomaitė su komanda pelnė bronzą, net keturi krepšinininkai – Arvydas Sabonis, Rimas Kurtinaitis, Valdemaras Chomičius ir Šarūnas Marčiulionis – ne šiaip ant suolo sėdėjo, o buvo pagrindiniai SSRS rinktinės aukso kalviai, Gintautas Umaras tapo dusyk olimpinio čempionu. Tad natūraliai visiems kilo mintis, kodėl mes negalime toliau žingsniuoti su savo vėliava. Jau turėjome patvirtintą himną – „Tautišką giesmę“, savo trispalvę, tad emocijų pagauti ir užsukome šį reikalą. Seulo olimpiečių pagerbimas vyko sausakimšuose Vilniaus koncertų ir sporto rūmuose – ten pat, kur anksčiau surengtas Steigiamasis Sąjūdžio suvažiavimas.

Tuometis „Žalgirio“ draugijos pirmininkas, LTOK atkūrimo darbo grupės narys Vytautas Nėnius surinko parašus iš visų partijos ir vyriausybės vadovų – kaip vadindavome, politbiuro narių. Už teisę dalyvauti olimpinėse žaidynėse su savo vėliava pasirašė visi, tiesa, paskui svarbiu momentu dėjo į kojas (šypteli). Lietuvos sporto federacijų, organizacijų ir visuomenės atstovų suvažiavimas Olimpiniam komitetui įkurti buvo numatytas gruodžio 11 dieną, bet prieš tai su kitų respublikų sporto vadovais buvome iškviešti į išplėstinį SSRS olimpinio komiteto plenumą Maskvoje.

Važiuoti ten turėjo Kūno kultūros ir sporto komiteto pirmininkas Zigmantas Motiekaitis ir legendinis krepšinininkas Stanislovas Stonkus. Motiekaitis vykti negalėjo, tad pasiuntė mane, savo pavaduotoją. Pagrindinis plenumo tikslas buvo pasmerkti latvių akibrokštą – jų atkurtą komitetą, nors ir laikinąjį.

„Kas ir būtų, jei, pavyzdžiui, atskiros Kanados provincijos sugalvotų savarankiškai dalyvauti žaidynėse?“ – grūmojo iš tribūnos.

Teoriškai tą leido Sovietų Sąjungos konstitucija, bet latviai ir toliau buvo smerkiami, kaltinami separatizmu, didžiosios valstybės olimpinio sąjūdžio žlugdymu. Latvijos laikinojo olimpinio komiteto vadovai į salę įleisti nebuvo, nes jie – tiesiog visuomenininkai, o aš, kadangi buvau ne tik Lietuvos olimpinio komiteto atkūrimo darbo grupės vadovas, bet ir funkcionierius, patekau. Atsisėdau pirmoje eilėje priešais Sąjungos sporto komiteto pirmininką Maratą Gramovą ir komunistų partijos propagandos ir agitacijos sektoriaus vedėją Aleksandrą Gončiarovą. Pasiprašęs žodžio pasakiau, kad pritariu Latvijos olimpinio komiteto atkūrimui, pridūriau, kad tą patį rengiamės padaryti ir mes – atvežiau jiems kvietimą į gruodžio 11-osios suvažiavimą, kuriame turėjome spręsti dėl Lietuvos olimpinio komiteto atkūrimo. Ir tą kvietimą padėjau ant stalo.

Koks įžūlumas!

(juokiasi) Buvau jaunas, dabar gal taip nepasielgčiau?.. Gramovas sumišo, o Gončiarovas ėmė griaudėti: „Partinį bilietą – ant stalo! Padorioje draugijoje tokiems separatistams – ne vieta!“ Pasigirdo audringi plojimai. Pagalvojau: dabar gali mane sušėnti. Viskas baigėsi laimingai, nors žinojau, kad jau skambinama į Lietuvą ir pasakojama apie mano poelgį. Paskui, kai ir kitos respublikos atsiskyrė, tuos pačius žmones, kurie tada Maskvoje iš manęs tyčiojosi, maišė su žemėmis, sutikau ne vienos olimpinėse žaidynėse jau kaip atskirų valstybių sporto vadovus...

Buvo visokių svarstymų, diskusijų, kaip elgtis toliau, bet gruodžio 11-ąją, kaip ir planuota, tuomečiuose Profsąjungų rūmuose ant Tauro kalno suvažiavimas įvyko. Susirinko apie 500 delegatų. Paskutinę akimirką buvo perspaušdinamos akreditacijos, nes bijodami, kad mus, norinčius įkurti Lietuvos olimpinį komitetą, užtrumpins, jį pervadinome pagal 1924-aisiais veikusią Lietuvos sporto lygą, kuri į Paryžiaus žaidynes išsiuntė šalies futbolininkus ir dviratininkus. Renginys vadinosi „Suvažiavimas

LTOK atkuriamasis suvažiavimas

Lietuvos olimpinei lygai įkurti“. Patartas teisininko Kazimiero Motiekos, vėliau tapusio mano pavaduotoju, pagrindiniame pranešime būsimąjį Lietuvos olimpinį komitetą įvardijau abstrakčiai – „olimpine organizacija“, kurią atkurti mes turime teisę. Išėjęs į tribūną K.Motieka kreipėsi į susirinkusius: „Jaunimel! Kokios dar abejonės? Mes privalome šiandien ir visiems laikams įkurti Lietuvos olimpinį komitetą!“ Tuo metu suvažiavimą praktiškai buvo galima baigti: apimti euforijos visi stojosi, šaukė – „Lietuva“, „Olimpinis komitetas“. Aš buvau išrinktas jo prezidentu. Tą patį gruodį mūsų delegacija išskrido į Australiją – Adelaidėje vykusias trečiąsias Pasaulio lietuvių sporto žaidynes.

Norint patekti į olimpines žaidynes, įsteigti komitetą mažą. Kelias į tarptautinį pripažinimą – irgi ne pats lygiausias?

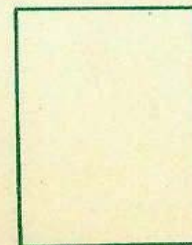
Iki pripažinimo reikėjo laiko. Rašėme laiškus į TOK būstinę Lozanoje – niekas neatsiliepė. Maskva neleidžia priimti, tai jie ir neskuba, nors, kaip vėliau paaiškėjo, TOK atakavo ir užsienio lietuviai, ir Lietuvos laisvės lyga. Po kokių pusės metų atėjo laiškas man, tiesiog Artūriui Poviliūnui, į namus. Jame – kvietimas atvykti į Lozaną. Paskambinau Latvijos ir Estijos komitetų vadovams: „Važiuojam kartu?“ Prisijungė. Atstovauti Lietuvai pakviečia G.Umarą su R.Grinbergiene. Dar su sovietiniais pasais per Maskvą skridome į Ciurichą, ten mus susirado Šveicarijos žurnalistai, ėmė interviu. Tikėjau, kad delegaciją priims TOK prezidentas Juanas Antonio Samaranchas, bet su mumis susitiko generalinis direktorius François Carrard'as ir atstovė ryšiams su nacionaliniais olimpiniais komitetais Anne Beddow. Kai jiems pradėjome aiškinti, jog buvome neteisėtai išbraukti iš olimpinės šeimos, siekiame nepriklausomybės, Carrard'as komentavo: „Čia – politika, mes nesikišame, kai jus okupavo, buvau dar mažas, po stalu trumpomis kelnėmis vaikščiojau.“ O mes jiems toliau dėstėme savo, girdėjosi latvių, estų, lietuvių, rusų, anglų, prancūzų, vokiečių kalbos... Buvo 1990 metų vasario 15 diena.

Po Kovo 11-osios Lietuvos sportininkai atsisakė atstovauti Sovietų Sąjungos – svetimos valstybės – rinktinėms, komandos pasitraukė iš čempionatų. Nei latviai, nei estai to nepadarė. Tokie vieningi šiuo klausimu, ko gero, buvo tik mūsų sportininkai.

SUAŽIAVIMAS LIETUVOS OLIMPINEI LYGAI ĮKURTI

VILNIUS 1988.12.11

D

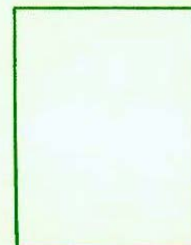

Delegatas

SUAŽIAVIMAS LIETUVOS OLIMPINIAM KOMITETUI ATKURTI

VILNIUS 1988.12.11

D

Delegatas

Suvažiavimui buvo parengtos dvi kortelės

Lenkuiosi jiems. Šiais laikais vienybės gali prireikti, jei TOK leis Paryžiaus olimpinėse žaidynėse dalyvauti Rusijos ir Baltarusijos sportininkams.

Galiausiai rugpjūtį vėl sulaukėme TOK kvietimo atvykti. Važiuoti kartu pakviečia K.Motieką, R.Grinbergienę, pakalbino ir tuo metu Ispanijoje, Valjadolido „Forum“ komandoje, rungtyniausį Arvydą Sabonį. Jis sutiko. Pamenu, pasveikinau Samaranchą praėjusio gimtadienio proga, įteikiau jam nemažą gintarą, sakydamas, kad jo forma primena liepsną, kuri degs, kai Lietuva dalyvaus olimpinėse žaidynėse (*šypsosi*). Jubiliatui dovana ir kalba, regis, patiko. K.Motieka, kaip teisininkas, sudėliojo taškus, pasiūlė steigti komisiją, kuri spręstų mūsų reikalą, nes mes norime dalyvauti žaidynėse. Vėliau neformalaus susitikimo metu prie stalo šalia Samarancho atsisėdo Sabonis – didelis žmogus, visų gerbiamas olimpinis čempionas.

„Prezidente, sportininkai nenori atstovauti Sąjungos rinkinei, reikia šitą reikalą spręsti“, – sakė jam Arvydas. „Suprantu, kad rinktis gali tokie kaip tu, kurie žaidžia užsienyje. O ką daryti kitiems?“ – perklausė šis. „Jie irgi nenori atstovauti Sovietų Sąjungai“, – patikino Sabas. A.Sabonis buvo tas, kuris tiesiai šviesiai viską išdėstė pačiam Samaranchui. Be to, ispaniškai, nes jau buvo išmokęs kalbą. Tai tuomečiam prezidentui darė įspūdį. Lėdai sprendžiant Baltijos šalių olimpinę bylą pamažu pajudėjo.

1991-ųjų rugsėjo 18 dieną TOK pakvietė į Berlyną. Vykdomojo komiteto posėdį, – mus priėmė *de facto*. Kad narystė įsigaliojūt *de jure*, reikėjo visų TOK narių sprendimo. Buvo išsiųsti laišukai, kai suėjo atsakymai, lapkričio 11-ąją oficialiai tapome olimpinės šeimos nariais. Kitų metų vasarį jau vykome į Albervilio žiemos olimpinės žaidynes.

Kaip spėjote joms susiruošti?

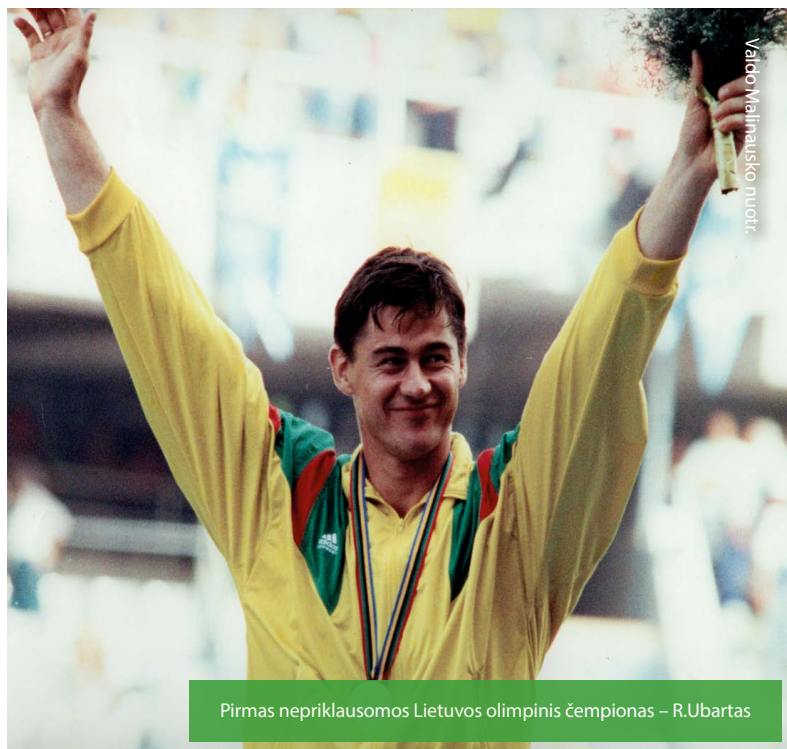
Gerai, kad pirmosios žaidynės – žiemos, nelabai ką ir turėjome ruošti. 1988-ųjų Kalgario olimpinei čempionei slidininkei Vidai Vencienei simboliškai buvo išduotas pirmasis lietuviškas pasas. Neseniai žiūrėjau nuotraukas, kuriose į olimpinio kaimelio aikštę prisistatyti renkasi delegacijos, reprezentuojančios šalis, – po 40–50 atstovų. Mūsų spaudos atstovė Grinbergienė nufotografavo mane vieną, giedantį Lietuvos himną. Čiuožėjai, slidininkai ir biatlonininkai gyveno gal devyniasdešimties kilometrų atstumu vieni nuo kitų, tas atstumas įveikiamas kalnų keliais. Delegacijos vadovai – dar kitur. Nuvaziuodavome pažiūrėti varžybų, po to – visą dieną atgal. Neturėjome pinigų, reikiamo inventoriaus, bet Vida Vencienė, grįžusi po motinystės atostogų, iškovojė 11 vietą. Pamenu, buvome lyg nusiminę, kad žemai. O dabar, jei kas iš slidininkų taip pasirodytų, sakytume – stebuklas.

Aprengti sportininkus padėjo ir rėmėjai, ir garsus japonų dizaineris.

Alberviliui paradinę aprangą sukūrė tuomet jauna dizainerė Jolanta Talaikytė. Į tas žaidynes kaip komandos gydytoją buvome pasikvietę Amerikos lietuvių chirurgą Joną Domanskį. Jam vis buvo neramu, kaip gauti kostiumus vasaros žaidynėms Barselonoje. Mums tai neatrodė taip svarbu – juk svarbiausia, kad

Lietuva į olimpines žaidynes sugrįžo 1992 m. Albervilyje

Pirmas nepriklausomos Lietuvos olimpinis čempionas – R. Ubartas

dalyvausime. Sportinę aprangą nemokamai parūpino „Adidas“, su kuriuo ryšius palaikė Umaras ir Janis Grinbergas. Domanskis parašė laišką į Japoniją ir dizaineris Issey Miyake, kūręs aprangą Japonijos rinktinei, ir mums pasiuvo kostiumus atidarymo ceremonijai. Nemokamai. Beje, šie labai įdomūs mums nematyto audinio kostiumai atidarymo ceremonijoje buvo labai populiarūs, bene labiausiai fotografuojami. Kai juos dalijome, pirmiausia rūpinomės sportininkais. Man liko toks, kur kelniai guma – ties pažastimis (šypsosi). Neseniai TOK prašymu perdaviau šią išsaugotą aprangą Olimpiniam muziejui Lozanoje.

Kaip LTKO prezidentas, dalyvavote net dvylikoje olimpinių žaidynių. Kaip, jūsų akimis, keitėsi Lietuvos veidas jose nuo tada iki dabar? Kas – į gera, kas galbūt šiandien jus liūdina?

Gyvenimas nestovi vietoje, tad negali sakyti, kad anais laikais buvo geriau. Žinoma, idealizmas, emocinis fonas iš pradžių buvo toks, kokio nepasieksi ir nepakatosi. Šiandien galbūt pasigendu didesnio žiniasklaidos dėmesio Lietuvos olimpinei rinktinei, pasirengimui žaidynėms, kurios – jau ant nosies. Šiek tiek neramu, kad mūsų sukurta sporto sistema buvo išdraskyta, bet nenoriu kritikuoti, kad dabar kažkas blogai. Manau, ankstesnių rezultatų nepasiekiamo, nes nėra visų sporto organizacijų vienybės, darbo dėl bendro tikslo. Norėčiau klysti.

Bet, kai pagalvoji, kiek toli visais lygmenimis mes pažengėme nuo tos sunkios pradžios! Jei tais laikais būtume turėję kažką panašaus, ką turime dabar, kokie būtų rezultatai!

24-eri metai prie LTKO vairo – juodas darbas ar dovana?

Džiaugiuosi, kad man nuskilo tokia gyvenimo dovana būti vienu LTKO kūrėjų – susipažinau su žymiaisiais kelių kartų Lietuvos politikais, mokslo ir kultūros veikėjais. Liūdna, kad tie žmonės vienas po kito išeina. Aš patekau į tą sūkurį būdamas jaunas, bet jau pažinojau didžiausius sovietinių laikų bosus, paskui dirbau su nepriklausomos šalies valdžia, signatarais. Olimpiniai „antpečiai“ leido sutikti daugybės užsienio valstybių, visus nepriklausomybę atgavusios mūsų šalies vadovus. Visko patyrėm. Bet svarbiausia, kad teko iš arti pažinti geriausius Lietuvos sportininkus, trenerius, specialistus, pasidžiaugti jų pergalėmis olimpinėse arenose.

Europos sportininkų forumo dalyviai

SPORTININKAI APTARĖ SVARBIUS KLAUSIMUS

LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO SPORTININKŲ KOMISIJOS PIRMININKAS, OLIMPINIS VICEČEMPIONAS MINDAUGAS GRIŠKONIS IR EUROPOS OLIMPINIŲ KOMITETŲ (EOK) SPORTININKŲ KOMISIJOS NARĖ, OLIMPINĖ ČEMPIONĖ IR VICEČEMPIONĖ LAURA AŠADAUSKAITĖ-ZADNEPROVSKIENĖ LAPKRIČIO 6–7 D. DALYVAVO ROMOJE (ITALIJA) VYKUSIAME SEPTINTAJAME EUROPOS SPORTININKŲ FORUME.

Šis forumas suteikia platformą Sportininkų komisijoms iš įvairių Europos valstybių ne tik susitikus diskutuoti svarbiais olimpinio judėjimo klausimais, bet ir išklausti atletų nuomonę aktualiomis temomis.

Šįkart pirmąją dieną įvairių Europos šalių olimpinė komisija atstovai gavo daug vertingos informacijos apie Olimpino solidarumo lėšų paskirstymą bei galimybes sportininkams jomis naudotis, tarpusavyje dalijosi savo šalių Sportininkų komisijų gerosiomis patirtimis ir turėjo progą apsilankyti Romos olimpiniam stadione.

O antrą dieną forume didžiausias dėmesys buvo skirtas būsimų dvejų olimpinė žaidynių – 2024 m. Paryžiaus vasaros bei 2026 m. Milano ir Kortinos d'Ampeco žiemos – pristatymui.

„Kartu su Laura Lietuvoje jau ne vienus metus dirbame, kad sportininkų balsas būtų išgirstas ir jie neliktų nušalyje, kai priimami mums svarbūs sprendimai. Deja, tenka pripažinti, kad progresas šiuo klausimu vyksta lėtai ir dažnai sportininkų vis dar nesiklauso.“

Mano, kaip LTOK sportininkų komisijos pirmininko, tikslas – skatinti sportininkus aktyviai reikšti savo nuomonę ir reikalauti, kad ji būtų

išgirsta. Todėl tokiuose renginiuose naudojuosi proga pasisemti patirties iš užsienio kolegų ir gerąją praktiką pritaikyti Lietuvoje“, – sakė M.Griškonis.

Per šį forumą Romoje taip pat buvo išrinkti nauji EOK sportininkų komisijos nariai. Jais tapo baidarininkas Ronaldas Rauhe (Vokietija), šaulė Zoruna Arunovič (Serbija), lankininkė Aleksandra Miskovska (Slovakija) ir slidininkė Johanna Taliarm (Estija).

Naujuoju EOK sportininkų komisijos pirmininku paskirtas britų triatlonininkas Alistairis Brownlee, pakeitęs dvi kadencijas šias pareigas ėjęs estų disko metiką Gerdą Kanterį.

Spalio pradžioje M.Griškonis dalyvavo ir Lozanoje (Šveicarija) vykusiame Tarptautiniame sportininkų forume.

TOK sportininkų komisijos vienuoliktą kartą organizuotame renginyje dalyvavo per 400 atletų iš viso pasaulio. Dvi dienas vykusiame forume dalyvavo TOK sportininkų komisijos nariai iš 181 nacionalinio olimpinio komiteto, 54 tarptautinių sporto federacijų, Pasaulinės antidopingo agentūros, Tarptautinio paralimpinio komiteto, Paryžiaus olimpinė žaidynių organizacinio komiteto ir kitų organizacijų.

Sportininkus sveikino TOK prezidentas Thomas Bachas, kuris baigiantis forumui su atletais įsitraukė į kelias valandas trukusią klausimų ir atsakymų sesiją.

„Kalbėjome apie saugų sportą, artėjančias olimpines žaidynes, pasiruošimą joms ir sportininkams skirtas iniciatyvas. Kaip ir visose srityse, sporte taip pat kalbama apie skaitmenizaciją ir dirbtinį intelektą, naujųjų technologijų suteikiamas galimybes sportininkams.

Šiame forume dalyvavau pirmą kartą. Buvo ne tik labai įdomu, bet ir naudinga, teko nemažai bendrauti su kolegomis sportininkais iš kitų valstybių apie tai, su kokiais iššūkiais jie susiduria, kaip sprendžia tam tikrus klausimus.

Man buvo įdomu, kaip veikia Sportininkų komisijos kitose valstybėse, parsivežu idėjų, kaip burti sportininkų bendruomenę ir paskatinti įsitraukti į sprendimų priėmimą. Sportininkai dažnai lieka nuošalyje, kai priimami sprendimai, lemiantys jų ateitį. Taip neturėtų būti. Mano, kaip LTOK sportininkų komisijos pirmininko, tikslas – paskatinti kolegas būti aktyvius, išsakyti savo nuomonę, reikalauti, kad jų balsas būtų išgirstas“, – vardijo M.Griškonis.

Dvi dienas vykusiame forume sportininkams buvo pristatytos jiems ruošiamos rinkodaros ir komunikacijos naujovės, su kuriomis susidurs per artėjančias Paryžiaus olimpines žaidynes, kalbėta apie sportininkų gerovės, saugumo ir įsitraukimo galimybes.

M.Griškonis ir L.Asadauskaitė-Zadneprovskienė

„FAIR PLAY“ APDOVANOJIMUOSE BUS NAUJOVIŲ

LIETUVOS KILNAUS SPORTINIO ELGESIO („FAIR PLAY“) KOMITETO POSĖDYJE NARIAI DISKUTAVO APIE KILNAUS ELGESIO SAMPRATĄ SPORTE IR GYVENIME, APTARĖ ŠIO JUDĖJIMO PRINCIPUS, ARTIMIAUSIUS KOMITETO DARBUS IR PASIŪLĖ NAUJOVIŲ, KURIOS PAPILDYTŲ „FAIR PLAY“ APDOVANOJIMUS.

Viena naujovių – apdovanojimas už „Fair Play“ sklaidą Lietuvoje. Ši nominacija skirta olimpinės vertybės skleidžiantiems, savo darbais pagarbą sportininkams ir visam olimpiniam judėjimui šalyje rodantiems asmenims pagerbti.

„Sporte, kur pergalė dažnai mums asocijuojasi su kova bet kokia kaina, kilnus ir garbingas elgesys tebūna tarsi visiems matomas ir įkvepiantis žiburiukas. Kuo tų žiburiukų daugiau, tuo mums bus šviesiau gyventi. Ačiū visiems Lietuvos kilnaus sportinio elgesio komiteto nariams už darbą ir idėjas“, – dėkojo Lietuvos kilnaus sportinio elgesio komiteto prezidentė, olimpinė medalininkė Austra Skujytė.

Susitikime buvo aptarti artėjantys Lietuvos kilnaus sportinio elgesio apdovanojimai bei jų kandidatai. Net šešių nominacijų nugalėtojai bus išrinkti ir apdovanoti vasario mėnesį.

„Kilnus sportinis elgesys yra ne tik takas į pergalės arenose, bet ir tiltas tarp sporto dvasios ir žmogiškumo, kurį kiekvienas sportininkas gali statyti su pagarba, sąžiningumu ir aukščiausiais moraliniais standartais. Todėl ypač svarbu kasmet tokiais apdovanojimais pagerbti kiekvieną nusipelnusį, nes tai gali būti mūsų visuomenės atspindys, pavyzdys“, – sakė LTOK olimpinio švietimo programų vadovas Paulius Martinkėnas.

Šiais metais kviečiama siūlyti kandidatus šioms nominacijoms laimėti:

Viso gyvenimo darbu sportui nusipelnęs žmogus. Į šią nominaciją pretenduoja šviesuoliai, kurie visą gyvenimą yra pavyzdys kitiems, bendruomenių ar visuomenės vedliai, savo darbais rodantys kryptį kitiems, atsidavę savo idėjoms ir darbams.

2023 metų kilnus poelgis. Tai apdovanojimas už sportininko, trenerio ar kito sporto srities atstovo kilnų ir sąžiningą momentinį

poelgį, pavyzdžiui, pagalbą į bėdą patekusiam varžovui, teisėjo informavimą apie klaidą savo nenaudai varžybų metu ir pan.

„Fair Play“ sklaida. Už nuolatinį sąžiningumo, garbingumo bei kilnaus sportinio elgesio viešinimą skiriamas apdovanojimas.

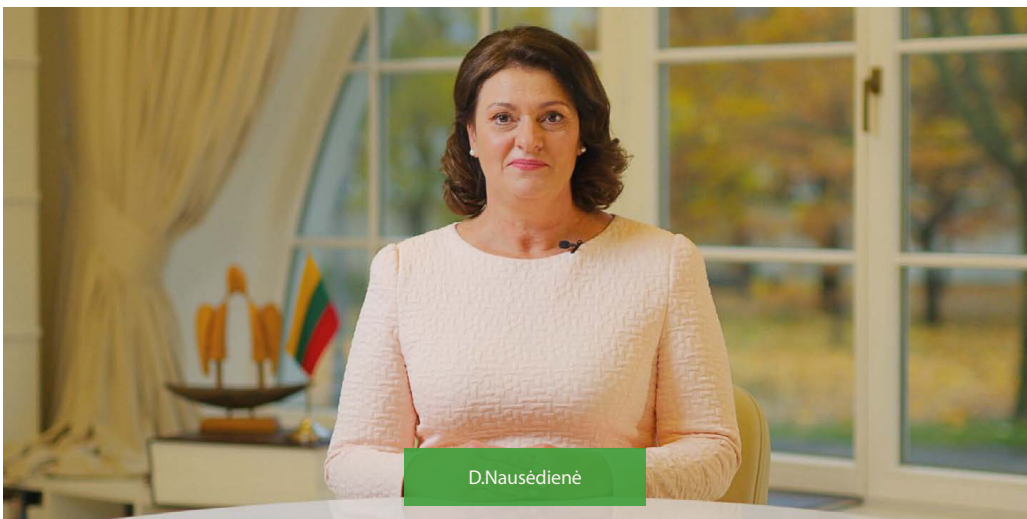
Jaunasis sportininkas – pavyzdys bendraamžiams. Už sportininko ar komandos pavyzdį, savo elgesiu rodomą bendraamžiams, bendruomenei, visuomenei. Pavyzdžiui, tai gali būti savanorystė, pagalba integruojant neįgaliuosius, žmogaus su negalia pavyzdys sveikiesiems siekiant tikslų ir t.t. Kandidatais į šią nominaciją gali tapti visi, kurie motyvuoja draugus siekti tikslų, yra sąžiningi, garbingai elgiasi aikštelėje ir už jos ribų, laikosi taisyklių ir įkvepia kitus elgtis kilniai.

„Fair Play“ projektas. Už žmonių integraciją, vienijimą pasitelkiant sportą, už ribų ir stereotipų naikinimą, už visuomenės nuomonės keitimą, socialinių iššūkių ir problemų sprendimą pasitelkiant sportą ir sporto vertybes.

„Fair Play“ organizacija. Už visuomenės ugdymą, olimpinės principų laikymąsi, vertybių sklaidą ar tiesiog pagalbą, neatlygintą paramą sportininkams ir kitoms sporto organizacijoms.

Paraiškas su kandidatais Lietuvos „Fair Play“ apdovanojimams gauti gali teikti visi norintieji iki 2024 m. sausio 2 d. Nugalėtojai bus pagerbti vasario mėnesį Lietuvos tautiniame olimpiame komitete.

Lietuvoje kilnaus sportinio elgesio judėjimas plėtojamas nuo 1993 m. Per pastaruosius 30 metų nemažai nuveikta skleidžiant kilnaus elgesio vertybes šalyje ir siekiant žmogui tarnaujančio humaniško sporto. Lietuvos kilnaus sportinio elgesio komitetas kasmet apdovanoja iškiliausius mūsų sportininkus ir sporto darbuotojus.

D.Nausėdienė

IŠRINKO LAIMĖTOJUS

DIDŽIAUSIAS ŠALYJE PRADINUKAMS SKIRTAS OLIMPINIO MĖNESIO PROJEKTAS ŠIEMET SUTRAUKĖ DAUGIAU NEI 55 TŪKSTANČIUS MOKSLĖIVIŲ IŠ 2700 KLASIŲ. ŠEŠTUS METUS IŠ EILĖS VYKUSIAME PROJEKTE VAIKAI IŠ 60 SAVIVALDYBIŲ VISĄ SPALIO MĖNESĮ ĮSITRAUKĖ Į FIZINIO AKTYVUMO, SVEIKOS MITYBOS, KOKYBIŠKO POILSIO IR EMOCINĖS SVEIKATOS TEMŲ VEIKLAS.

Olimpinio mėnesio pabaigą vainikavo jau tradicija tapusi burtų traukimo ceremonija, per ją pirmoji šalies ponija Diana Nausėdienė išrinko 40 klasių, kurioms atiteks Lietuvos tautinio olimpinio komiteto bei projekto partnerių „Alfa klasės“ įsteigti prizai.

„Džiaugiuosi, kad projektas toliau kasmet auga. Noriu padėkoti savo klases projekto keliu vedusiems mokytojams bei vaikų tėveliams. Jūsų nuoširdus noras ugdyti ne tik išsilavinusius, bet ir sveikus, fiziškai bei emociškai raštingus, savimi ir draugais pasitikinčius mūsų mažuosius yra Lietuvos valstybės pagrindas ir ateitis“, – emocijomis dalijosi D.Nausėdienė.

Po projekto atliktoje apklausoje pedagogai gyrė projekto veiklas, džiaugėsi, kad po šios iniciatyvos vaikų priešpiečių dėžutėse atsiranda sveikesnių užkandžių, o užduotis ir fizinio aktyvumo užsiėmimus žada organizuoti ir įkomponuoti į pamokų turinį visus mokslo metus. Į projektą kartu su pradinukais aktyviai įsitraukė ir jų tėvai. Šeimos kartu savaitgaliais atlikdavo smagias projekto veiklas, skatinančias sveiką ir aktyvią gyvenseną.

„Džiaugiamės dar vienu sėkmingu projekto sezonu, kuris ir šiais metais buvo rekordinis. Pradinių mokyklų iš visų Lietuvos savivaldybių dalyvavimas projekte parodo, kad sveikos gyvensenos įpročių ugdymas nuo mažens yra ypač svarbi tema mūsų visuomenėje. Noriu padėkoti D.Nausėdienei už projekto globą ir visokeriopą palaikymą. Dėkoju sportininkams, kurie savo pavyzdžiu padeda ugdyti ir skatinti fizinį aktyvumą nuo ankstyvo amžiaus. Taip pat tėveliams ir pedagogams, kurie veda mažuosius sveikos gyvensenos keliu, tiki projekto verte ir nauda“, – sakė LTOK prezidentė Daina Gudžinevičiūtė.

Lietuvos mokyklose Olimpinį mėnesį apsilankė dziudo kovotoja Sandra Jablonskytė, irkluoja Viktorija Senkutė, trišuolininkė Diana Zagainova ir baidarininkas Simonas Maldonis. Sportininkai su vaikais dalijosi savo patirtimi, kalbėjo apie sveikos gyvensenos svarbą nuo mažens, kartu su pradinukais ir „LTeam“ talismanu Ažuolu mankštinosi mokyklų klasėse. Be to, šiemet sveikos gyvensenos rekomendacijomis ir patarimais dalijosi sporto kineziterapeutas Tomas Linksmuolis, biomedicinos mokslų daktaras, sveikos gyvensenos ir mitybos ekspertas Artūras Sujeta bei geštalto psichoterapijos praktikė ir specialioji pedagogė Milda Panaviene.

Projektą globoja pirmoji ponija D.Nausėdienė. Iniciatyvą organizuoja Lietuvos tautinis olimpinis komitetas, Švietimo, mokslo ir sporto ministerija. Projekto partneriai – „Alfa klasė“.

PRIZŲ LAIMĖTOJAI

1. Kauno Juozo Urbšio progimnazijos 2b klasė
2. Kėdainių r. Josvainių gimnazijos 1b klasė
3. Erudito licėjaus 4a klasė
4. Anykščių r. Svėdasų Juozo Tumo-Vaižganto gimnazijos 4 klasė
5. Radviliškio r. Pociūnėlių pagrindinės mokyklos 2 klasė
6. Joniškėlio Gabrielės Petkevičaitės-Bitės gimnazijos Narteikių skyriaus 4 klasė
7. Jonavos r. Kulvos Abraomo Kulviečio mokyklos 4 klasė
8. Pakruojo r. Lygumų pagrindinės mokyklos 1 klasė
9. Kauno Juozo Grušo meno gimnazijos 3a klasė
10. Alytaus Vidzgirio mokyklos 4a klasė
11. Panevėžio „Vilties“ progimnazijos 1c klasė
12. Vilniaus Emilijos Pliaterytės progimnazijos 1d klasė
13. Vilniaus r. Avižienių gimnazijos 4c klasė
14. Vilniaus Šeškinės pradinės mokyklos 2a klasė
15. Plungės r. Liepijų mokyklos Platelių skyriaus 3 klasė
16. Vilniaus Antano Vienuolio progimnazijos 1a klasė
17. Klaipėdos r. Vėžaičių pagrindinės mokyklos 4b klasė
18. Rietavo sav. Tverų gimnazijos Medingėnų skyriaus 1 klasė
19. Kauno Vinco Kudirkos progimnazijos 2b klasė
20. Pakruojo r. Rozalimo pradinės mokyklos 4 klasė
21. Kėdainių r. Labūnavos pagrindinės mokyklos 4 klasė
22. Kauno Petrašiūnų progimnazijos 4a klasė
23. Plungės „Ryto“ pagrindinės mokyklos 1d klasė
24. Panevėžio Mykolo Karkos pagrindinės mokyklos 1c klasė
25. Vilkaviškio pradinės mokyklos 4a klasė
26. Vilniaus „Ažuolyno“ progimnazijos 1b klasė
27. Kauno r. Raudondvario A. ir A. Kriausų pradinės mokyklos 4b klasė
28. Visagino „Verdenės“ gimnazijos 2a klasė
29. Vilniaus Prano Mašioto pradinės mokyklos 1c klasė
30. Klaipėdos Vitės progimnazijos 4d klasė
31. Druskininkų „Atgimimo“ mokyklos 4c klasė
32. Mažeikių r. Sedos Vytauto Mačernio gimnazijos 1a klasė
33. Elektrėnų pradinės mokyklos 1e klasė
34. Vilniaus r. Pakenės Česlovo Milošo pagrindinės mokyklos 2 klasė
35. Palangos Baltijos pagrindinės mokyklos 2a klasė
36. Kretingos Marijos Tiškevičiūtės mokyklos 3b klasė
37. Panevėžio pradinės mokyklos 3d klasė
38. Vilniaus Simono Daukanto progimnazijos 2c klasė
39. Mažeikių darželio-mokyklos „Kregždutė“ 4 klasė
40. Kauno r. Užliedžių mokyklos-daugiafunkcio centro 4a klasė

FREE WIFI:
Username: ATPC
Password: ATPC2023

14TH ADVANCED TEAM
PHYSICIAN COURSE
MEDELLÍN—COLOMBIA
7—9 NOVEMBER 2023 #ATPC2023

P.Petrāitis mokymuose Kolumbijoje

TOBULINOSI SU GERIAUSIAIS

„KURSUS VEDĖ TIE, KURIE FORMULUOJA IR PATEIKIA PASAULINES REKOMENDACIJAS. BUVO NEPAPRASTAI INTENSIVU IR LABAI NAUDINGA“, – VIEŠNAGĖ KOLUMBIJOJE, VIENAME DIDŽIAUSIŲ ŠALIES MIESTŲ MEDELJINE, PRISIMĖNA LIETUVOS SPORTO CENTRO GYDYTOJAS PAULIUS PĖTRAITIS. Į TARPTAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO RENGtus MOKYMUS JĮ IŠSIUNTĖ LIETUVOS TAUTINIS OLIMPINIS KOMITETAS.

Penktas dienas – tiek truko dveji mokymai ir rimti mokslai, besitęsę nuo ryto iki vakaro. Taip intensyvių tvarkaraštį apibūdino iš Kolumbijos parskridęs P.Petrāitis.

Pirmieji pažengusiems komandų gydytojams skirti mokymai TOK surengti jau keturioliktą kartą. Juose dalyvavo ir gydytojai, ir kineziterapeutai, kurių nebeliko antruose kursuose – sporto kardiologų, nes šiuose dvyliką kartą rengtuose mokymuose žinias gilino tik gydytojai.

„Buvo kolegų iš viso pasaulio: ir netoli Kolumbijos esančių JAV, Brazilijos, Kanados, ir Azijos, Europos – nemažai medikų iš Nyderlandų, kitų šalių, po vieną Lietuvos, Latvijos, Estijos atstovą“, – vardijo P.Petrāitis.

Abeji mokymai buvo intensyvūs ir įvairūs – ne tik paskaitos ar seminarai.

„Gavome interaktyvius klausimynus, reikėjo atsakyti specialioje programėlėje, vyko daug diskusijų, darbo mažose grupėse, klinikių atvejų aptarimo. Grupelėse tuos atvejus įvertindavome, komentuodavome, kaip mums atrodo, tada lektoriai pasakodavo, kaip reikėtų spręsti problemą pagal naujausias rekomendacijas. Viskas apmąstyta taip, kad kuo daugiau tartumeisi, bendrautum su kolegomis iš skirtingų šalių. Su daug kuo susipažinom, aiškinomės, kaip veikia sporto medicinos sistema kitose šalyse“, – įspūdiškai dalijosi gydytojas.

Penkiolikos metų sporto mediko stažą turintis P.Petrāitis prisipažino, kad tokiuose vertinguose mokymuose dar nebuvo tekę dalyvauti.

„Kalbėjome ne su vienu kolega iš kitų šalių – visi lankėmės konferencijose, kur pavargsti ilgų pranešimų klausyti, o čia viskas buvo taip įdomu, kad net nepajunti, kaip diena prabėga. Net buvo galima laiko atsakinėti į žinutes iš Lietuvos – atrodė, nukreipsiu dėmesį, kažką labai svarbaus ir įdomaus praleisiu.“

Gautas žinias ir išgirstas naujienas jis jau skleidžia kolegoms Lietuvoje. Pirmasis susitikimas per „Zoom“ platformą jau įvyko.

„Tam, kad viską papasakočiau, ko gero, ir dviejų susitikimų neužteks, nes informacijos gavau labai daug. Išgirdau nemažai smulkių dalykų, kurie kartais gali būti esminiai. Užtat ir noriu dalintis“, – sakė Lietuvos sporto centro gydytojas.

„Glaudžiai bendradarbiaujame su Lietuvos sporto medicinos federacija ir visokeriopai stengiamės, kad medikai keltų kvalifikaciją geriausiuose mokymuose. Tokia konferencija, kaip vykusį Kolumbijoje, rengiama kartą per metus, į ją suvažiuoja geriausi pasaulio sporto medikai, dėl to šis renginys – unikali galimybė pabendrauti, pažinti kitų šalių atstovus, iš jų išgirsti naujausias tendencijas.“

Didieji olimpiniai komitetai dažniausiai turi savo sporto medicinos centrus, laboratorijas, tiria savo sportininkus, kasdien juos mato. Pas mus sistema šiek tiek kitokia, po reformos sporto medicinos padalinys išskaidytas“, – papaiškino LTOK olimpinio sporto direktoriaus pavaduotoja Agnė Vanagienė.

P.Petrāitis antrus metus mokosi ir nuotoliniuose TOK sporto mitybos mokymuose. Ten jį taip pat delegavo LTOK.

RENKAMI GERIAUSIEJI

2023-IEJI – PASKUTINIAI METAI PRIEŠ PARYŽIAUS OLIMPINES ŽAIDYNES, MŪSŲ ŠALIAI PADOVANOJĘ NE VIENĄ DŽIAUGSMINGĄ PERGALEĮ IR ŠŪSNIŲ OLIMPINIŲ KELIALAPIŲ. ĮVERTINUS VISUS OLIMPINIŲ SPORTO ŠAKŲ ATSTOVŲ REZULTATUS, BUVO PASKELBTI PENKIŲ LIETUVOS SPORTO APDOVANOJIMŲ NOMINACIJŲ FINALININKAI. BE TO, OFICIALIAI PRASIDĖJO VISUOMENĖS BALSAVIMAS IR SAVO BALSĄ UŽ FAVORITUS GALI ATIDUOTI KIEKVIENAS SPORTO AISTRUOLIS.

Visos olimpinio sporto šakų federacijos pateikė savo geriausių siūlymus, kuriuos aptarusi Apdovanojimų taryba išrinko pačius geriausius titulus. Į nominacijas sportininkai įtraukti už laimėjimus, pasiektus olimpinėse rungtyse nuo 2022 m. lapkričio 1 d. iki 2023 m. lapkričio 1 d.

Prestižiniuose geriausių Lietuvos sportininkų apdovanojimuose olimpinio sporto atstovams šiemet bus įteiktos penkios statulėlės.

Tarp trijų Metų sportininko nominacijos finalininkų pateko disko metikai Mykolas Alekna ir Andrius Gudžius bei plaukikas Dainas Rapšys, o Metų sportininkė pretenduoja tapti breiko šokėja Dominika Banevič, plaukikė Rūta Meilutytė ir penkiakovininkė Laura Asadauskaitė-Zadneprovskienė.

Metų trenerio (-ės) kategorijoje šiemet nominuoti tik vyrai – 3x3 krepšinio treneris Dainius Novickas, lengvaatlečius treniruojantis Mantas Jusis ir irklavimo specialistas Virgaudas Leknickas.

Metų komanda bus renkama iš moterų 3x3 krepšinio rinktinės (Kamilė Nacickaitė, Giedrė Labuckienė, Martyna Petrėnaitė ir Gabrielė Šulskė), moterų porinės dvivietės valtys (Donata Karalienė ir Dovilė Rimkutė) bei vyrų keturvietės baidarės (Simonas Maldonis, Mindaugas Maldonis, Ignas Navakauskas ir Artūras Seja) įguly.

O štai į Metų proveržio titulą pretenduoja paplūdimio tinklininkės Monika Paulikienė ir Ainė Raupelytė, irkluotoja Viktorija Senkutė bei lengvaatletė Greta Karinauskaitė.

Rinkimuose visuomenės balsas sudarys 20 proc., o Apdovanojimų tarybos sprendimas – 80 proc. galutinio rezultato. Balsuoti LTOK svetainės apdovanojimų polapyje galima vieną kartą per parą iki gruodžio 11 d. 23:59 val.

Apdovanojimų taryba sudaryta iš Švietimo, mokslo ir sporto ministerijos, Lietuvos tautinio olimpinio komiteto, Lietuvos parolimpinio komiteto, Lietuvos sporto žurnalistų federacijos, Lietuvos sporto federacijų sąjungos, Lietuvos savivaldybių sporto padalinių vadovų asociacijos, Lietuvos olimpinio fondo, LTOK sportininkų komisijos atstovų.

Iškilminga laureatų apdovanojimų ceremonija vyks gruodžio 21 d. Nuo 19.30 val. ją tiesiogiai transliuos TV3 televizija. Renginio metu tradiciškai bus įteiktas prestižinis apdovanojimas „Už viso gyvenimo nuopelnus“ bei pagerbti penki identiški kategorijų geriausių parolimpinio sporto atstovai. Jų laureatus rinks Lietuvos parolimpinio komiteto Vykdomasis komitetas.

Geriausių Lietuvos sportininkų rinkimai rengiami nuo 1994 m. Praėjusiais metais olimpinio sporto Metų sportininkais tapo R.Meilutytė ir M.Alekna, o parolimpinio sporto – šaulė Raimeda Bučinskytė ir plaukikas Edgaras Matakas.

Iš kairės: M.Šamšonaitė, L.Minderienė, N.Aleksiejūnas, A.Vanagienė, E.Petkus, L.Čeponytė

YPATINGA VIEŠNAGĖ

IKI 2024 METŲ PARYŽIAUS OLIMPINIŲ ŽAIDYNIŲ LIKUS ŠIEK TIEK MAŽIAU NEI 250 DIENŲ, LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO ATSTOVAI PASINAUDOJO PAŠKUTINE ŽAIDYNIŲ ORGANIZATORIŲ SUDARYTA GALIMYBE APSILANKYTI PARYŽIUJE, APŽIŪRĖTI SVARBIUS LOGISTIKOS TAŠKUS IR GAUTI ATSAKYMUS Į RŪPIMUS KLAUSIMUS.

LTOK olimpinio sporto direkcijos nariai Einius Petkus ir Agnė Vanagienė, Lietuvos olimpinio fondo (LOF) direktorė Lina Minderienė ir rinkodaros projektų vadovė Miglė Šamšonaitė per viešnagę Prancūzijos sostinėje lankėsi būsimame olimpiame kaimelyje.

„Pirmą kartą pamatėme Lietuvos namą, delegacijos kambarius, medikų zoną ir biurą. Taip pat keliavome į irklavimo bazę, kurią nuo kaimelio skiria valanda kelio. Čia startuos mūsų irkluotojai ir baidarininkai. Mums tai buvo ypač svarbu planuojant logistiką – dabar aiškiau suprantame atstumus ir galėsime geriau pasiruošti įvairiems scenarijams“, – sakė LTOK olimpinio sporto direktorius ir būsimos misijos vadovas E.Petkus.

Lietuvos atstovai turėjo galimybę „Paris 2024“ būstinėje susitikti su funkcinų zonų vadybininkais ir pabendrauti žiniasklaidos, akreditacijų, apgyvendinimo, satelitinių kaimelių ir kitais svarbiais klausimais.

„Dar apžiūrėjome olimpinio plaukimo baseino bazę ir susitikome su plaukimo vadybininke, kuri atsakė į federacijai kilusius klausimus, – pridūrė E.Petkaus pavaduotoja A.Vanagienė. – Iš Paryžiaus parsivežame nemažai atsakymų į savo ir federacijų keltus klausimus, bet kartu ir naujų galvosūkių dėl organizacinių iššūkių, kiliančių olimpinų žaidynių metu.“

Viešėdami Paryžiuje LTOK atstovai lankėsi Lietuvos ambasadoje, susitiko su ambasadoriumi Nerijumi Aleksiejūnu ir pirmąja sekretore Laura Čeponyte.

„Aptarėme lietuvių bendruomenės įsitraukimą į veiklas Paryžiaus olimpinų žaidynių metu, galimus bendrus renginius sirgaliams, sportininkams ir garbingiems svečiams, sutarėme dėl organizacinės pagalbos ir pačių žaidynių metu, ir joms ruošiantis“, – susitikimo detalėmis dalijosi L.Minderienė.

Paryžiaus vasaros olimpinės žaidynės vyks 2024 m. liepos 26 – rugpjūčio 11 d. Vietas jose jau užsitikrinę 20 Lietuvos sportininkų.

LOA prezidentė A.Šarkauskienė

OLIMPINIS JUDĖJIMAS BESIKEIČIANČIAME PASAULYJE

LAPKRIČIO 8–11 D. VILNIUJE VYKO EUROPOS OLIMPINIŲ AKADEMIJŲ KONGRESAS, KURIAME DALYVAVO 23 ŠALIŲ DELEĖGATAI. PAGRINDINĖ KONGRESO TEMA – „OLIMPINIS JUDĖJIMAS BESIKEIČIANČIAME PASAULYJE“.

MARYTĖ MARCINKEVIČIŪTĖ

Pagrindinei renginio organizatorei Lietuvos olimpinei akademijai (LOA) svečiai negailėjo gražių žodžių, o pasibaigus kongresui Europos olimpinių akademijų asociacijos (EOA) prezidentas prof. dr. Manfredas Lämmeris LOA atsiuntė oficialią padėką.

„Kviečiu skirti šiek tiek laiko ir apmąstyti principus, kuriems atstovauja olimpinis judėjimas. Pagarbos, draugystės ir tobulėjimo vertybės svarbios ne tik sporte, bet ir mūsų kasdienybėje. Šios vertybės vienija skirtinga kalba kalbančius ir skirtingoms kultūroms atstovaujančius žmones.

Nuoširdžiai sveikinu kongreso dalyvius. Jūsų buvimas čia liudija atsidavimą olimpiniais idealams. Šiame renginyje turime galimybę įsitraukti į prasmingas diskusijas, dalintis žiniomis ir patirimi, puoselėti bendradarbiavimą, kuris mums padės dar plačiau skleisti olimpines vertybes“, – sveikinimo kalboje pabrėžė LOA prezidentė Asta Šarkauskienė.

„Šis renginys – didelis įvertinimas Lietuvai ir mūsų šalies olimpinei bendruomenei. Gyvename neramiais laikais, kaip ir kiekviena visuomenės grupė, sporto bendruomenė susiduria su iššūkiais, apie kuriuos svarbu garsiai kalbėti ir kartu ieškoti sprendimų“, – sakė olimpinė čempionė, Lietuvos tautinio olimpinio komiteto prezidentė Daina Gudžinevičiūtė.

Dalyvius renginio atidarymo metu sveikino LTOK viceprezidentas Saulius Galadauskas, Tarptautinės olimpinės akademijos prezidentas Isidoros Kouvelos bei EOA prezidentas M.Lämmeris.

Renginyje taip pat dalyvavo Tarptautinio olimpinio komiteto, Europos olimpinių komitetų asociacijos, Europos Parlamento, nacionalinių olimpinių komitetų, nacionalinių olimpinių akademijų, universitetų atstovai.

Kongrese buvo kalbama apie olimpinių sportą ir žmogaus teises karo kontekste, partnerystę tvariai plėtrai užtikrinti, saugų sportą. Olimpinių akademijų atstovams vyko praktinės dirbtuvės.

LTOK olimpinio sporto direktoriaus pavaduotoja Agnė Vanagienė, kuri taip pat yra TOK sertifikuota ir už saugią sportininkų aplinką Lietuvoje atsakinga specialistė, dalyvavo diskusijoje apie tai, kaip tokią aplinką sukurti sportininkams.

Kongreso tema „Olimpinis judėjimas besikeičiančiame pasaulyje“ atsispindėjo plačiose diskusijose ir paskaitose, kurių temos – nuo žmogaus teisių, sporto autonomijos iki apsaugos. Be diskusijų ir unikalių kultūrinės programos, EOA nariai pritarė keturių naujų nacionalinių olimpinių akademijų priėmimui į savo gretas ir patvirtino naują komisijų darbo tvarką.

Pirmąją sesiją „Taika, karas ir žmogaus teisės: olimpinio judėjimo atsakomybė“ pradėjo Europos Parlamento kultūros ir švietimo komiteto koordinadorius Tomaszas Frankowski, kuris vaizdo žinutėje aiškiai išdėstė moralinę pareigą ginti Europos sporto modelio vertybes.

Sylvia Schenk iš Tarptautinio olimpinio komiteto Žmogaus teisių patariamosios komisijos pristatė žmogaus teisių svarbą olimpiniam judėjime ir jo atsakomybę karo metu, prieš akis turint olimpinės taikos misijos kontekstą.

Ukrainos olimpinės akademijos prezidentės prof. dr. Marijos Bulatovos pranešime buvo kalbama apie karo su Rusija įtaką Ukrainos sportui nuo 2014 m. iki šių dienų ir apie tai, kaip sportas įveikia šiuos iššūkius.

Doc. dr. Olga Kuvaldina iš Klaipėdos universiteto įvardijo svarbiausius Ukrainos olimpinio sporto poreikius, susijusius su tolesniu sportininkų rengimu, saugumu ir infrastruktūra, o prof. dr. Olena Turos iš Marzejevo instituto Kijeve aptarė, kokių padarinių aplinkai kelia karas ir koks jo poveikis jaunimui bei sportui.

Vėliau per Valdovų rūmuose surengtą iškilmingą vakarienę vyko pirmoji EOA istorijoje apdovanojimų ceremonija. Pirmasis EOA išdininkas Alesas Solaris buvo apdovanotas medaliu „Už nuopelnus“. Ukrainos olimpinė akademija gavo apdovanojimą už

geriausių metų olimpinio švietimo projektą, o Čekijos olimpinė akademija – už geriausių olimpinio paveldo projektą.

„Antroji konferencijos diena prasidėjo sesija „Olimpinis judėjimas tarp autonomijos ir intervencijos“. Ją pristatė Europos olimpinio komitetų (EOK) atstovai Marcas Theisenas ir Jeanas-Michelis Brunas.

Vėlesnėje sesijoje „Nacionalinių olimpinė akademijų partneriai: bendradarbiavimas darnaus vystymosi labui“ dėmesys buvo nukreiptas į nacionalines olimpines akademijas ir jų bendradarbiavimo galimybes.

Olimpinio studijų centro (OSC) direktorė Maria Bogner kalbėjo apie siekį padaryti olimpines žinias prieinamas visiems ir pristatė daugybę OSC teikiamų išteklių.

Tolesniuose pranešimuose buvo nagrinėjama, kaip išoriniai ir vidiniai veiksniai daro įtaką nacionalinių olimpinė akademijų darbui.

Paraskevi Salepi iš Peloponeso universiteto apžvelgė institucinę olimpinė akademijų aplinką, o Soenke Schadwinkelis iš EOA pristatė nacionalinių olimpinė akademijų palyginimo sistemą, kad būtų galima pasisemti įkvėpimo ateities strateginei plėtrai. A.Solaris sesiją baigė savo mintimis apie tvary ir savarankišką nacionalinės olimpinės akademijos finansinio biudžeto strategiją.

Popietę keturių EOA narių rengiamuose seminaruose delegatai susipažino su pavyzdiniais projektais ir turėjo galimybę diskutuoti bei plėtoti savo idėjas.

Eda Caushi iš Albanijos olimpinės akademijos vedė seminarą apie olimpinė vertybių estafetę ir kaip mokyti olimpinio ugdomo subtiliųjų, bendradarbiaujant su nacionalinėmis sporto federacijomis.

A.Solaris savo seminare aptarė „Erasmus+“ projektų paraiškų naudą ir jų rengimo ypatumus. Rumunijos olimpinė akademija, atstovaujama Simonos Amanar Tabaros ir Anitos Stereos, savo seminarą skyrė įspūdingam savanorių tinklui ir kiek tai aktualu kitoms šalims.

Prof. dr. Arnaud Richard'as iš Prancūzijos nacionalinės olimpinės akademijos dalyvavo diskusijoje apie olimpinį ir paralimpinį švietimą, atsižvelgiant į 2024 m. Paryžiaus olimpines žaidynes.

Dar vienas šių metų kongreso akcentas dalyvių laukė trečią dieną ir prasidėjo apskritojo stalo diskusijomis EOA vadovaujamo „Erasmus+“ projekto „Kurime saugų Europos sportą kartu“ tema.

Ekspertų grupė, kurioje buvo ir dvi lietuvės – Ugnė Chmeliauskaitė (ENGSO jaunimas) ir A.Vanagienė, paliko įspūdį aistringumu kovoti su nederamu elgesiu sporte“, – pripažino prof. dr. A.Šarkauskienė.

Kongreso dalyviai spėjo aplankyti ir Trakus

Prieš šį kongresą Lietuvos olimpinėje akademijoje lankėsi EOA prezidentas prof. dr. M.Lämmeris. Kokius su juo aptarėte pagrindinius klausimus? Ar svečias turėjo pastabų dėl pasirengimo kongresui? – paklausė LOA prezidentės A.Šarkauskienės.

EOA prezidentas M.Lämmeris Vilniuje lankėsi rugpjūčio mėnesį. Pirmiausia su prezidentu buvo derinama kongreso bei tuo pat metu vykusių EOA generalinės asamblėjos darbotvarkė.

Buvo nutarta, kad ne tik atitinkamų sričių specialistai skaitys pranešimus, bet ir bus buriamos grupės, kuriose nacionalinių olimpinė akademijų direktoriai pasidalins patirtimi apie Europos Sąjungos projektų rengimą bei jų įgyvendinimą, bus organizuojama apskritojo stalo diskusija. Susitikę aptarėme galimų pranešėjų kandidatūras. Prezidentas norėjo apžiūrėti patalpas, kur planuojama rengti kongresą.

Pasiūliau „Courtyard by Marriott“ viešbutį Vilniuje. Tiek jo konferencijų salė, tiek pats viešbutis svečiui paliko puikų įspūdį ir buvo priimtas galutinis sprendimas dėl EOA kongreso rengimo vietos.

Kaip teigė LTOK prezidentė D.Gudzinevičiūtė, šis renginys – didelis įvertinimas Lietuvai ir mūsų šalies olimpinei bendruomenei. Kas lėmė, kad šiųmetis EOA kongresas vyko Lietuvoje, kokius gerus namų darbus reikėjo padaryti?

Buvo numatyta, kad EOA kongresas ir Generalinės asamblėjos sesija vyks Paryžiuje. Bet derinant detales iškilo daug kliūčių, nes prieš Paryžiaus olimpines žaidynes tiek žmogiškieji, tiek finansiniai ištekliai skirti būtent šiam artėjančiam didžiuliam renginiui. Laikas bėgo, o aiškaus atsakymo nebuvo. Vadovaujantis EOA statutu, apie Generalinės asamblėjos sesijos datą ir vietą būtina informuoti prieš šešis mėnesius. Laukti nebebuvo kada, todėl per EOA tarybos, kurios narė ir aš esu, susirinkimą pasiūliau kongresą bei Generalinės asamblėjos sesiją surengti Lietuvoje.

Kurie pagrindiniai pranešimai buvo patys įdomiausi ir aktualesni, sulaukė didžiausio dėmesio?

Pirmiausia noriu padėkoti mus pasveikinti atvykusiems garbiems svečiams, tarp kurių buvo Tarptautinės olimpinės akademijos direktorius dr. Makis Asimakopoulou, specialusis Tarptautinės olimpinės akademijos patarėjas dr. Dyonysis Gangas, Lietuvos tautinio olimpinio komiteto viceprezidentas Saulius Galadauskas bei Lietuvos švietimo, mokslo ir sporto ministerijos Sporto grupės vadovas Rolandas Zuoza.

Visus be galo sujaudino, dauguma nesulaikė ašarų stebėdami Vytauto Didžiojo universiteto Švietimo akademijoje įsikūrusio Ukrainos centro vaikų parengtą programą. Tai buvo lyg įvadas į pirmos dienos tematiką apie taiką, karą ir žmogaus teises. Visi pranešimai buvo labai aukšto lygio, vieno išskirti negalėčiau – vieni remdamiesi šių dienų statistiniais duomenimis, kiti moksliniais faktais pagrindė esančią situaciją, karo poveikį ne tik žmonėms, bet ir supančiai aplinkai.

O kokios diskusijos buvo pačios prasmingiausios, perteiktos svarbios žinios ir patirtys?

Kaip minėjau, viena esminių temų – „Taika, karas ir žmogaus teisės: olimpinio judėjimo atsakomybė“. O.Kuvaldina pristatė tyrimo „Ukrainos olimpinio sporto poreikių nustatymas karo sąlygomis“, kurį atliko su Klaipėdos universiteto bei Admirolo Makarovo nacionalinio laivų statybos universiteto mokslininkais, rezultatus.

Tai platus ir išsamus tyrimas, kurio pagrindu parengtas ir priimtas publikuoti straipsnis labai rimtame moksliniame žurnale. Apskritojto stalo diskusija, pavadinta „Kurkime saugų Europos sportą kartu“, priverė permąstyti saugaus sporto sąvoką. Buvo analizuojama, kokia ji įvairialypė ir kaip dažnai sunku identifikuoti nederamo elgesio apraiškas.

Kaip kongreso dalyvius užėmėte laisvomis valandomis, kuo domėjosi svečiai?

Visas dienas veiklos buvo suplanuotos nuo ryto iki vakaro. Laisvo laiko visai nebuvo.

Pirmą dieną vyko iškilminga vakarienė Valdovų rūmuose, kurios metu buvo organizuota teminė edukacinė ekskursija. Tai buvo lyg įžanga į mūsų parengtą kultūrinę programą.

Antrą dieną per pertrauką Lietuvos olimpinės kolekcininkų asociacijos atstovai pristatė daugelį metų rinktas kolekcijas.

Trečią dieną po pietų surengėme ekskursiją Vilniaus senamiestyje, o paskutinę dieną iš ryto dar spėjome aplankyti Trakus. Iš Trakų

dauguma svečių jau vyko į oro uostą.

Mums labai pasisekė su gidėmis, kurios buvo tikros profesionalės. Dėkoju joms ir kongreso partneriui – Vilniaus turizmo informacijos centrui „Go Vilnius“, kuris mus konsultavo ir padėjo parengti kultūrinę programą.

Vilniuje vyko ir šeštoji EOA generalinės asamblėjos sesija. Apie ką joje buvo kalbama?

Šiais metais sesijoje buvo patvirtintos keturios naujos narės: Andoros olimpinis komitetas, Airijos olimpinė federacija, Liuksemburgo olimpinis ir sporto komitetas bei Moldovos Respublikos nacionalinis olimpinis ir sporto komitetas. Priimti tam tikri Statuto pakeitimai, taip pat EOA komisijų veikimo pakeitimas, kuris buvo įtvirtintas Statute.

Apibendrinkite šiuos du svarbius renginius Vilniuje.

Mes atlikome didžiulį darbą. Dėkoju savo komandai – Lietuvos olimpinės akademijos tarybai ir ypač direktorei Enriketai Prunskienei. Visi kartu įgyvendinome viską, ką buvome suplanavę, ir tai labai puikiai įvertino mūsų svečiai. Taip pat nuoširdus ačiū renginio moderatoriui Edvinui Eimontui bei fotografams Bartei Barauskaitei ir Renatui Mizerui.

EOA prezidentas M.Lämmeris pabrėžė, kad Lietuvos olimpinė akademija sugebėjo sukurti patrauklią programą, kurią dar pa- vyko praturtinti kultūriniais elementais ir išskirtiniu svetingumu. Išsakytos padėkos ir gauti atsiliepimai – be galo mieli ir atperka įdėtas pastangas.

Kongrese vyko daug diskusijų, buvo rengiamos praktinės dirbtuvės

Paroda Širvintose: gimnazijos direktorė L.Kriščiūnienė ir LOKA prezidentas J.Širvinskas

LOKA TĘSIA KELIONES

LIETUVOS OLIMPINĖS KOLEKCIŅINŲ ASOCIACIJOS NARIAI SU SAVO EKSPONATŲ PARODĖLĖMIS TĘSIA ŠVIETĖJIŠKAS KELIONES PO ŠALIES MIESTUS.

Lapkričio 20 dieną jie lankėsi Širvintose. Ten porai valandų savo ekspoziciją išdėstė Lauryno Stuokos-Gucevičiaus gimnazijos salėje ir sulaukė didžiulio smalsių gimnazistų dėmesio.

Nors į Širvintas atvyko tik keturi LOKA nariai – prezidentas Juozas Širvinskas, generalinis sekretorius Rimantas Džiautas, kolekcininkai Valdas Gecevičius ir Edis Urbanavičius, jie atvežė ne tik savo, bet ir kitų kolegų kolekcijų fragmentus.

Parodoje eksponuoti olimpiniai žaidynių, krepšinio, rankinio, Lietuvos šaulių sąjungos ir skautų ženkliukų, krepšinio kamuolių ir marškinėlių, pašto ženklų, olimpiniai žaidynių bilietų, pieštukų ir gairėlių kolekcijų fragmentai. Maloniai nustebino didelis ir aktyvus moksleivių bei mokytojų susidomėjimas. Kolekcininkai sulaukė daug klausimų ir apie atskirus eksponatus, gimnazistus domino jų atsiradimo istorijos.

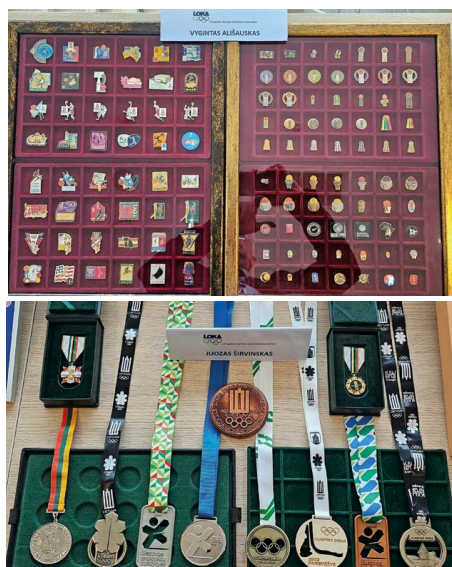
Už puikų priėmimą LOKA dėkoja Širvintų rajono savivaldybės

meri Živilei Pinskiuvienei, Širvintų rajono savivaldybės administracijos jaunimo reikalų koordinatoriui Gintarei Lipskei bei gimnazijos direktorei Ladai Kriščiūnienei.

Anksčiau LOKA nariai su parodomis lankėsi Kaune, Olimpinėje dienoje Panevėžyje, Ukmergėje, Tauragėje.

Lapkričio 10-ąją Lietuvos olimpinė kolekcininkų asociacija, bendradarbiaudama su Lietuvos olimpine akademija, Vilniuje vykusi Europos olimpinė akademijų kongreso metu surengė parodą „Courtyard by Marriott“ viešbutyje.

Su savo eksponatais joje dalyvavo J.Širvinskas, R.Džiautas, V.Gecevičius, E.Urbanavičius, Juozas Šalkauskas, Vygintas Ališauskas, Algimantas Gudiškis. Parodoje apsilankė EOA prezidentas prof. dr. Manfredas Lämmeris. LOKA paroda sudomino nemažai kongreso dalyvių, kurie aktyviai fotografavo eksponatus ir kalbino kolekcininkus, taip pat patraukė šalia vykusių seminarų ir konferencijų dalyvių dėmesį.

Viešbutyje „Courtyard by Marriott“ surengtos parodos standai

Lietuvos golfo lyderė G.B.Starkutė

2023-IEJI LIETUVOS GOLFU – NELENGVI, BET POZITYVŪS

NORS LIETUVOJE GOLFO SEZONAS TRUMPOKAS, VIS DAUGIAU LIETUVIŲ TOBULĖJA IR DALYVAUJA ĮVAIRIUOSE TURNYRUOSE UŽSIENYJE, TODĖL GOLFO ŽAIDĖJŲ GYVENIMAS NESUSTOJA NEI RUDENĮ, NEI ŽIEMĄ.

Štai vien lapkričio mėnesį Lietuvos čempionė Rugilė Pauliukonytė triumfavo „Bogogno International Junior Open“ jaunimo varžybose, o šalies čempionas Giedrius Mackelis „King Hamad Trophy“ golfo turnyre Bahreine tarp mėgėjų užėmė trečią vietą.

Geriausia Lietuvos golfo žaidėja Gilė Bitė Starkutė pradėjo paskutinį sezoną studentų sporte ir netrukus sieks profesionalės karjeros. Studijas JAV renkasi vis daugiau jaunuolių ir tai džiugina Lietuvos golfo federaciją (LGF), nes būtent už Atlanto tobulėja dauguma geriausių planetos golfo žaidėjų.

Apie golfo sezoną, svarbiausius įvykius bei būsimus tikslus pasakoja LGF prezidentas Česlavas Okinčicas.

Kaip galėtumėte apibūdinti, kokie šie metai buvo golfui?

Šie metai Lietuvos golfui buvo sėkmingi ir kupini gerų rezultatų. Lietuvos golfo federacija gegužę ir birželį sėkmingai baigė projektą „Mažasis golfas“, per jį su golfo sporto šaka supažindinta daugiau nei tūkstantis vaikų ir 30-ies mokyklų pedagogai. Mokykloms taip pat dovanojome mažojo golfo įrangos krepšius, kurie padeda golfą sėkmingai integruoti į fizinio lavinimo pamokas.

LGF taip pat surengė penkis aukšto lygio turnyrus Lietuvoje: LGF taurę, Lietuvos atvirąjį jaunimo čempionatą, Lietuvos atvirąjį bei uždaryjį golfo čempionatą ir LTOK prezidentės taurę. Bendras visų dalyvių skaičius buvo didžiausias per pastaruosius metus.

Šalies golfo lyderė Gilė Bitė Starkutė pasiekė geriausią Lietuvos moterų rezultatą Europos čempionate (25 vieta) ir baigia studentės karjerą JAV. Kaip vertinate jos rezultatus ir potencialą?

Gilė Bitė baigia magistrantūros mokslus Arizonos universitete ir žaidžia paskutinį sezoną studentų lygoje NCAA. Laukia dar labai intensyvus pavasaris – Arizonos universiteto komanda kaip visada turi ambicijų kovoti finalinėse varžybose – NCAA čempionate. Pernai jos užėmė devintą vietą, 2021 m. buvo trečios, o 2019-aisiais tapo NCAA čempionėmis. Šiomet G.B.Starkutė buvo komandos lyderė, varžybose dažnai patekdavo į dešimtuką. Devinta vieta birželį Anglijoje vykusiame „The Women’s Amateur Open“ turnyre, pasaulyje prestižiškiausiame moterų mėgėjų varžybose, rodo jos potencialą. Geras žaidimas leido jai kilti pasauliniame žaidėjų reitinge iki 136 vietos ir iki 43-ios – Europos mėgėjų (EGA)

Lietuvos čempionas G.Mackelis su LGF prezidentu Č.Okinčicu (dešinėje) ir generaliniu sekretoriumi M.Ljungbergu

reitinge. 25 vieta Europos čempionate – aukštas pasiekimas, kuriuo didžiuojamės, tačiau rezultatai, kuriuos ji demonstruoja rudens varžybose, dar labiau įkvepia pasitikėjimo, nes lietuvių kiekviename turnyre žaidžia į minusą, o bent viena diena būna įspūdinga: minus 5, minus 3 nuo aikštyno PAR.

Toks žaidimas leidžia tikėtis sėkmės ir rudenį, kai Gilė žada tapti profesionalia žaidėja ir bandys patekti į stipriausią planetos lygą LPGA (JAV moterų profesionalių golfo žaidėjų asociacija). Olimpinėse žaidynėse gali dalyvauti tik profesionalai, todėl tikroji ilgalaikė karjera prasidės 2024 m. rudenį. Bet iki to laiko dar tikimės, kad ji spės atstovauti Lietuvai Europos čempionate, kuris 2024 m. liepos gale vyks Suomijoje.

Nematėme šią vasarą vyrų ir moterų rinkinių. Kodėl?

Į pasaulio komandinį čempionatą vyrų ir moterų rinktinės nepateko pagal atrankos kriterijus. Dalyvių skaičius buvo sumažintas iki 32 šalių.

Dėl Europos čempionatų – dalyvavome individualiose ir jaunimo komandinėse varžybose. Vyrų ir moterų komandinės varžybas praleidome, nes nesurinkome pakankamai pajėgių rinkinių. Žaidėjai buvo išsibarstę po kitas asmenines varžybas.

Jaunimas dalyvavo prestižinėse „European Young Masters“ varžybose. Lietuvos rinktinė buvo 25-a, o G.Mackelis asmeniškai įskaitoje liko devintas. Ką rodo tokie jaunimo rezultatai?

Tai nėra pirmos EYM varžybos Lietuvai, bet šiemet rezultatas – geriausias. Neturėjome visos keturių žmonių komandos (du vaikinai ir viena mergina) ir trūko amžiaus, kad visi būtų šešiolikos metų. Dabar turėjome šešiolikos, penkiolikos ir dvylikos metų žaidėjų. Tai dar yra kur vyti kitas šalis „kieki“, kad būtų galima varžytis kaip lygūs su lygiais, bet kokybe neatsilikame. Tokios varžybos suteikia daug naudos ir patirties dabartiniam jaunimui. Patricija Ulozaitė po to dalyvavo suaugusiųjų Lietuvos ir Latvijos atviruosiuose čempionatuose, o Kąjus Pacauskas atsidarė WAGR (pasaulinio golfo mėgėjų reitingo) sąskaitą. Kitas jaunimas seka trijulė iš paskos. Taip pat verta paminėjimo R.Pauliukonytė, kuri iškovojo Lietuvos golfo čempionės titulą ir taip pat pateko į WAGR reitingą.

Net keturi lietuviai šiemet golfą derina su studijomis JAV, apie planus keltis ten jau pranešė G.Mackelis. Kaip vertinate tokią Lietuvos golfo žaidėjų kryptį?

JAV studentų lygos – profesionalių golfo žaidėjų kalvė. Univer-

sitetų komandose žaidžia 90 proc. geriausių pasaulio golfo žaidėjų, todėl pervertinti studijų JAV neįmanoma. Čia žaidėjai praktiškai gyvena profesionalaus sportininko gyvenimą: kas savaitę vyksta trys keturios fizinio rengimo treniruotės, keturios penkios golfo treniruotės, kas dvi tris savaites – varžybos, kurios savo stiprumu prilygsta Europos čempionatui. Prie viso to – NCAA sumoka už studijas ir prisideda prie gyvenimo išlaidų padengimo. Jokioje kitoje pasaulio šalyje studentų golfui neskiriamas toks dėmesys ir žaidėjams nerodoma tokia pagarba, nėra tokio palaikymo ir motyvacijos. Pavyzdys – per penkerius metus iš Arizonos universiteto moterų komandos į LPGA kvalifikavosi šešios merginos. Taigi, JAV yra išmintas takelis siekti aukščiausios klasės golfo profesionalo karjeros.

G.Mackelis norėjo sekti G.B.Starkutės pėdomis iš karto, kai tik sužinojo, kad ji važiuos studijuoti ir žaisti į JAV. Matėme ir žinome kitų šakų sportininkus, kurie pasirinko tokį kelią. Žiūrint konkrečiau į golfą, tai tokį kelią yra pasirinkę daug profesionalių golfo žaidėjų. G.Mackelis pats neseniai nuvyko į JAV ir pamatė, kad tik čia taip gerai galima suderinti mokslus ir sportą. Ten sudaromos visos sąlygos tobulėti – geriausi laukai, treniruočių

Lietuvos čempionė R.Pauliukonytė

K.Pacauskas

Aleksandro Pustovito nuotr.

sąlygos, patyrę treneriai. Džiaugiamės dėl visų lietuvių, kurie pasirinko tokį kelią. Jie visi praplės savo žinias ir grįš geresni.

Lietuvos čempionatai šiemet vyko Sostinių golfo klube. Kuo jie pasižymėjo ir galbūt nudžiugino?

Tiek atvirojo, tiek uždarojo Lietuvos čempionatų dalyviai liko patenkinti svetingumu, Sostinių golfo klubo aikštyno kokybe bei turnyrų organizacijos lygiu. Prie uždarojo čempionato prisidėjus kompanijai „Tork“, pavyko sutraukti gausiausią dalyvių skaičių per pastarąjį penketį – 86 žaidėjus. 2023-ųjų atvirasis čempionatas taip pat buvo žingsnis į priekį, tačiau manome, jog kitąmet tikrai galime pritraukti daugiau dalyvių ir iš Lietuvos, ir iš užsienio. Šiemet atvyko 61 žaidėjas iš aštuonių valstybių. Čempionatų nugalėtojų bei visų dalyvių rezultatų vidurkiai rodo, kad Lietuvos atstovai sulig kiekvienais metais rodo vis geresnius rezultatus ir tampa vis konkuresingesni užsienio varžovams.

Lietuvoje veikia penki golfo klubai. Ar daugėja golfa žaidžiančių žmonių?

Galima paminėti, kad vien per šiuos metus Lietuvos golfo klubuose vadinamuosius Žaliosios kortelės kursus (tai golfo smūgiavimo technikos, taisyklių, etiketo pagrindai, kuriuos privalo išmokti kiekvienas naujas žaidėjas, norintis aikštyne žaisti savarankiškai – red. past.) baigė beveik 600 naujų žaidėjų, tad galima drąsiai teigti, jog golfo mėgėjų Lietuvoje vis daugėja.

Ko labiausiai trūksta šalies golfui?

Sportiniam golfui labiausiai trūksta pinigų, kurie leistų turėti trenerių, akademijų, patalpų treniruotis šaltuoju metų laiku, ruošti teisėjus ir t.t.

Kokie kitų metų planai? Kokios komandos bus formuojamos? Kam bus skiriamas didžiausias dėmesys?

Toliau dalyvausime „European Young Masters“ varžybose. Kitąmet ten sugrįš vyresni K.Pacauskas ir P.Ulozaitė. Prie jų planuoja prisidėti Normanas Pranevičius. Kajus ir Patricija taip pat dalyvaus „The Junior Open“ varžybose.

Į pasaulio komandinius vyrų ir moterų čempionatus mes vėl nesikvalifikuosime. Į Europos komandinį čempionatą galime bandyti sugrįžti. Geriausias variantas – grįžti į trečiąjį divizioną

„Team Shield“, kur reikia siųsti tik keturis žaidėjus. G.B.Starkutė ir G.Mackelis žais asmeniniuose Europos čempionatuose.

Su moterų čempionatu siejamos didžiausios viltys, nes G.B.Starkutė yra reali pretendente būti dešimtuoke. Nuo rugpjūčio mėnesio jai sieksime suteikti visą įmanomą pagalbą dalyvauti „LPGA Q School“ – trijų pakopų atrankos varžybose į aukščiausią JAV profesionalų lygą arba į Europos moterų turą. Tada prasidėtų taškų ir reitingo kaupimas 2028 m. olimpinėms žaidynėms Los Andžele.

P.Ulozaitė

Artūro Šostako nuotr.

Lietuvos bokso šimtmečio iškilmės Kaune

BOKSO ŠIMTMETIS IR PARYŽIAUS VILTYS

LIETUVOS BOKSO BENDRUOMENĖ MINI ŠIOS SPORTO ŠAKOS GYVAVIMO MŪSŲ ŠALYJĖ ŠIMTMETĮ. LAPKRIČIO 30 DIENĄ KAUNO SPORTO HALĖJE SURENGTOSE IŠKILMĖSE PAGERBTI IR LIETUVOS BOKSO FEDERACIJOS 100-MEČIO MEDALIAIS PENKIOSE KATEGORIJOSE APDOVANOTI VISŲ LAIKŲ GERIAUSI BOKSININKAI, TRENERIAI, TEISĖJAI, VADYBININKAI, RĖMĖJAI IR SOCIALINIAI PARTNERIAI.

BRONIUS ČEKANAUSKAS

Sveikindamas šventės dalyvius Lietuvos bokso federacijos (LBF) prezidentas Darius Šaluga sakė: „Nuo 1923-ųjų, kai bokso sporto šaką iš už Atlanto atskraidino legendinis Steponas Darius, praėjo šimtmetis. Šimtmetis, kupinas pergalingų, džiugių, bet ir išbandymų kupinų akimirų. Lietuviai per šį laikotarpį buvo olimpinė žaidynių, pasaulio ir Europos čempionatų bei kitų tarptautinių varžybų prizininkais, o pats boksas tapo viena masiškiausių sporto šakų mūsų šalyje. Už tai norėčiau padėkoti kiekvienam bokso bendruomenės nariui.“

Lapkričio mėnesį Kėdainiuose buvo surengtas ir Lietuvos bokso čempionatas. Jis tapo rekordiniu, nes pirmenybėse dalyvavo 107 sportininkai – 86 vyrai ir 21 moteris. Dalyvių skaičiumi tai gausiausias čempionatas šalies bokso istorijoje. Vienuolikos moterų ir 13 vyrų svorio kategorijose iš viso buvo išdalyti 66 medalių komplektai.

Bokso specialistai, stebėdami kovas Kėdainių ringe, vertino ne tik geriausiųjų meistriskumą, bet aptarinėjo ir mūsų atletų galimybes pasirodyti Paryžiaus olimpinėse žaidynėse. O tų olimpinė keliapių mūsų boksaininkai kol kas dar neturi.

Apie neseniai pasibaigusį Lietuvos čempionatą, būsimus olimpinės atrankos turnyrus kalbamės su Lietuvos bokso rinktinės vyriausiuoju treneriu, Lietuvos sporto universiteto docentu dr. Vidu Bružu.

Kodėl taip skiriasi svorio kategorijų skaičius Paryžiaus olimpinėse žaidynėse ir Lietuvos bokso čempionate? Paryžiuje bus septynios vyrų ir šešios moterų svorio kategorijos, o Kėdainiuose buvo trylika vyrų ir vienuolika moterų svorio kategorijų.

Olimpinėse žaidynėse svorio kategorijų skaičių sumažina boksaininkams skirta olimpinė kvota. Iš viso olimpinėse ringe kovos tik 248 sportininkai, 124 moterys ir tiek pat vyrų.

Visi bokso specialistai pripažįsta, kad olimpinė svorio kategorijų per mažai, galimi sportininkų svorio skirtumai kategorijoje per dideli. Tada ir traumų tikimybė daug didesnė. Be to, dirbtinai mesdami svorį, kad tilptų į olimpinės kategorijas, sportininkai kelia pavojų savo sveikatai ir tai nėra gerai. Tačiau toks yra TOK sprendimas, tokia yra boksu skirta olimpinė kvota.

Europos ir pasaulio čempionatuose vyrų svorio kategorijų yra trylika. Todėl ir mūsų šalies Bokso federacija, palaikydama Tarptautinės bokso federacijos sprendimą, rūpindamasi sportininkų sveikata, jų saugumu, nusprendė, kad Lietuvos bokso čempio-

V.Bružas

Lietuvos bokso federaciją per šimtmečio iškilmes sveikino ir LTOK olimpinio sporto direktorius E.Petkus

nate irgi bus trylika vyrų svorio kategorijų. Manau, toks sprendimas teisingas.

Koks mūsų boksininkų meistriškumas Lietuvos čempionate?

Visada norisi aukštesnio, geresnio. Vis dėlto dauguma finalinių kovų buvo gero lygio. Visi specialistai bene labiausiai laukė sunkiausios svorio kategorijos – per 92 kg finalo, kuriame pirštines surėmė abu mano auklėtiniai kauniečiai Jonas Jazevičius ir Algirdas Baniulis. Tai jau trečias iš eilės jų finalas šalies čempionate. Užpernai laimėjo Algis, pernai – Jonas. Šį kartą tvirtesnj charakterį vėl pademonstravo J.Jazevičius. Po kelių jo smūgių antrajame raunde ringo teisėjas sustabdė kovą ir skyrė pergalę aiškia persvara.

Pamatėme labai atkaklią svorio kategorijos iki 71 kg finalinę kovą. Joje praėjusių metų čempionas kaunietis Aleksandras Trofimčikas 3:2 nugalėjo panevėžietį Renaldą Diršę. Praėjusių metų finalo pakartojime – svorio kategorijos iki 92 kg kovoje – kaunietis

Simonas Urbonavičius po atkaklios kovos rezultatu 4:1 nugalėjo vilnietį Darių Voišnarovičių ir apgygnė šalies čempiono titulą.

Įdomiausia moterų varžybų dvikova – tarp pasaulio ir Europos čempionės kaunietės Gabrielės Stonkutės bei 2019 metų planetos ir Europos pirmenybių penktųjų vietų laimėtojos tauragietės Ivetos Lešinskytės, abi priklauso 81 kg svorio kategorijai. Mano auklėtinė Gabrielė vėl pademonstravo solidų meistriškumą ir nugalėjo 5:0.

Gaila, kad neišvydome svorio kategorijos iki 80 kg finalo, kuria me turėjo susigrumti po traumos atsigavęs kaunietis Robertas Liorančas ir vilnietis Armandas Bielskus. Bet Armandas dėl pusfinalyje patirtos traumos negalėjo boksuotis.

Mačiau keletą jaunų, gabių boksininkų. Žinoma, tai dar tikrai ne naujieji stanioniai, bet vyrai, sunkiai dirbdami, galėtų siekti aukštų rezultatų tarptautinėse varžybose.

Moterų varžybose daug finalinių kovų neįvyko todėl, kad viena iš varžovių atsisakė kovoti. Kaip vertinate tokius finalus?

Nesmagu, kad taip nutinka, gaila, kad boksas tarp merginų ir moterų dar nėra pakankamai populiarus. Nežinau, kodėl boksininkės nepasirodė finalinėse kovose. Gal prastai jautėsi, susirgo, gal suprato, kad jų varžovės visa galva stipresnės.

Pakalbėkime apie olimpines perspektyvas. Kodėl Lietuvos atstovai nedalyvavo pasaulio čempionate?

Tokia mūsų šalies Bokso federacijos ir boksininkų pozicija: nedalyvauti čempionatuose, kuriuose leidžiama kovoti agresorių šalies Rusijos atstovams bei jų talkininkams iš Baltarusijos. Aišku, tokie atsisakymai – tai nuostolis meistriškumui, sportiniams rezultatams. Bet šiuo atveju mums svarbesnis solidarumas su kovojančia Ukraina.

LIETUVOS BOKSO 100-MEČIO APDOVANOJIMŲ LAUREATAI

Sportininkai. Ana Starovoitova, Iveta Lešinskytė, Evaldas Petrauskas, Nikolajus Jerofejevas, Algirdas Jančiauskas, Edgaras Skurdelis, Algirdas Baniulis, Ivanas Stapovičius, Jaroslava Jakšto, Rolandas Jasevičius, Tadas Tamašauskas, Eugenijus Tutkus, Vaida Valskytė, Juozas Juocevičius, Vidas Bičiulaitis, Rimvydas Bilius, Vytautas Bingelis, Jurijus Kolyčevs, Algirdas Majauskas, Juozas Vaikšnoras, Gitas Juškevičius, Vitalijus Subačius, Egidijus Kavaliauskas, Daugirdas Šemiotas, Darius Jasevičius, Ričardas Kuncaitis, Vladas Kisielius, Eimantas Stanionis, Gabrielė Stonkutė.

Treneriai. Reimundas Benediktas Baltrūnas, Bronislavas Šimokaitis, Virgilijus Stapulionis, Ramūnas Kulbis, Aivaras Balsys, Tomas Balsys, Kazimieras Daknys, Viktoras Grinevičius, Julius Kibas, Piotras Prokofjevas, Stasys Balčiauskas, Olegas Vainauskas, Gražvydas Šalkauskas, Valdemaras Milgravis, Vincas Murauskas, Eduardas Špakovas, Valentinas Mironovas, Jurijus Kušlevičius, Mantas Mačius, Darius Katkevičius, Saulius Simė, Algirdas Bagdonavičius, Sigitas Petkus, Vitalijus Karpačiauskas, Aleksandras Laučėnkovas, Mindaugas Kulikauskas, Jurgis Stasiulis, Eduardas Kutujevas, Giedrius Vaištaras, Aleksandras Nosovas, Denisas Naidionovas, Vladimiras Bajevs, Vladimiras Gaibelis, Stanislavas Mižigurskis, Ivanas Minkevičius, Aleksandras Šestakas, Jaroslavas Pozniakas, Miroslavas Krepštulis, Valerijus Krivojus, Zinovijus Gricko, Janas Romanovskis, Anatolijus Marma, Marius Palionis, Raimundas Plūkas, Marius Narkevičius, Vidas Bružas, Antanas Skripkauskas, Eugenijus Vaitkus, Andrius Pusvaškis, Gytis Vaitkus, Kęstutis Beržanskis, Adomas Baltrimavičius.

Teisėjai. Antanas Arėška, Kęstutis Bagdanavičius, Alfonsas Povilaitis, Vilmantas Bobinas, Rytis Vasiliauskas, Arnoldas Mackevičius, Gintaras Šniukšta, Algirdas Majauskas, Alfonsas Čepaitis, Mindaugas Urbonavičius, Vytas Gurskas, Audrius Gudomskas, Mindaugas Žilinskas, Pavelas Liaščėnka, Alvydas Grigalius, Anatolijus Kriukovas, Valentinas Stepanovas.

Vadybininkai. Vladas Laurinavičius, Vidmantas Žiemelis, Justinas Rimas, Darius Šaluga, Egidijus Rutkauskas, Kęstutis Kišonas, Donatas Mačianskas, Arvydas Grabauskas, Gintautas Statkevičius, Tautvydas Statkevičius, Romas Gudžiauskas, Rasa Balčiauskienė, Genadijus Vašurenka, Tadas Vasiliauskas, Petras Macenis, Juozas Šliužas ir Rimantas Rutkauskas.

Rėmėjai ir socialiniai partneriai. Lietuvos sporto universitetas ir rektorė Diana Rėklaitienė, Kauno miesto savivaldybė ir meras Visvaldas Matijošaitis, Lenkijos bokso asociacija, jos prezidentas Grzegorz Nowaczekas ir viceprezidentas Romanas Słagowski, Libijos bokso federacijos prezidentas Louae A Eljehmi, Panevėžio miesto savivaldybė ir meras Rytis Mykolas Račkauskas, Pasvalio rajono savivaldybė ir meras Gintautas Gegužinskas, Antanas Matulas, Vilniaus bokso akademija ir Aleksandras Baranovas, Lietuvos tautinis olimpinis komitetas ir jo prezidentė Daina Gudžinevičiūtė, Švietimo, mokslo ir sporto ministerija ir viceministrė Aistė Zedelytė-Kaminskė, Kėdainių rajono savivaldybė ir meras Valentinas Tamulis, Aldona Katilienė, Europos bokso konfederacija ir jos prezidentas Ioannis Filippatos, Armėnijos bokso klubo atstovas Arturas Krikijanas, Virginijus Jokūbauskas, Martynas Nesavas, Alfredas Pliadis, Tautvydas Vencevičius, Liudas Bružas, Rolandas Malaiška, Saulius Bagdonas.

Išskirtinės LBF padėkos buvo skirtos dar trims žmonėms – Nacionalinės sporto agentūros vadovui Mindaugui Špokui ir prie renginio organizavimo prisidėjusiems bokso rėmėjams Daivarui Judinui bei Marijui Jackauskui.

Europos žaidynėse Krokuvoje šiemet dalyvavo solidus mūsų boksinių būrys – trys moterys ir penki vyrai. Bet iš Lenkijos neparsivežėte nei medalio, nei olimpinio kelialapio. Nesėkmingos varžybos?

Taip, grįžome be apdovanojimų. Bet nepamirškime, kad į Europos žaidynes susirinko patys stipriausi Europos boksinkinai, visi atvyko kovoti ne tik dėl medalių, bet ir dėl kelialapių į olimpinės žaidynes. Konkurencija buvo didžiulė. Todėl nepasakyčiau, kad mūsų boksinkams tai visiškai nesėkmingos varžybos. Po dvi pergales iškovojo J.Jazevičius, A.Trofimčiukas. R.Liorančas 5:0 nugalėjo moldavą ir iškovojo teisę boksuotis aštuntfinalyje. Deja, kovodamas susižeidė ranką. Gydytojams ją apžiūrėjus paaiškėjo, kad dešinė ranka lūžo. Taigi varžybos pasibaigė nepralaimėjus.

Laukėme sėkmingo pasaulio ir Europos čempionės G.Stonkutės (iki 75 kg) pasirodymo, bet ji po atkaklios kovos aštuntfinalyje rezultatu 2:3 nusileido turkei. Lėmė vienas kitas tikslesnis varžovės smūgis. Kaip sakoma, buvo ne mūsų diena. Be to, nereikia pamiršti, kad taikydama į olimpinę kategoriją Gabrielė turėjo mesti svorį.

Kiek prisimenu, mūsų boksinkinai niekada olimpinį kelialapį neiškovojo labai anksti. Dažniausiai čiumpa priešpaskutinius arba paskutinius bilietus.

Kur dar bus galima kitais metais nučiupti tuos olimpinis bilietus?

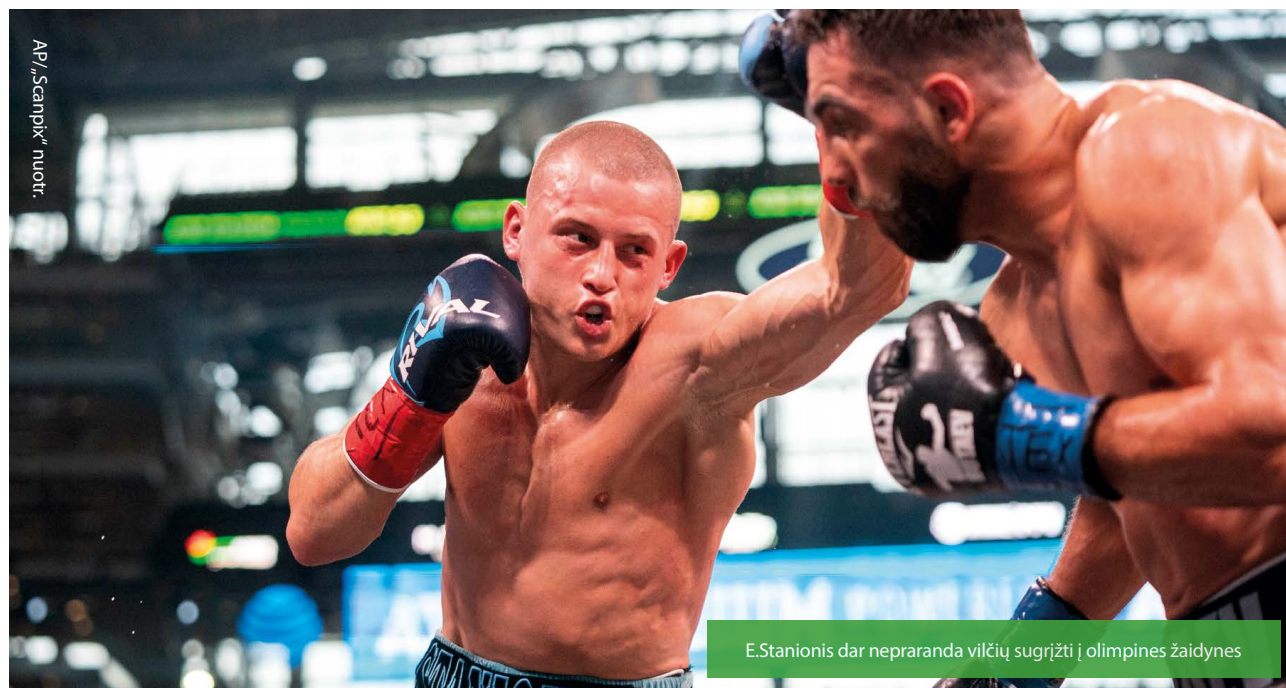
Bus du pasauliniai turnyrai. Pirmasis vasario 29 – kovo 12 d. vyks Italijoje, antrasis gegužės 23 – birželio 5 d. Tailande. Ir viename, ir kitame turnyre daugumoje svorio kategorijų olimpinis kelialapis iškovoja keturi į pusfinalius patekę atletai ir atletės.

Kas iš Lietuvos boksinių dalyvaus olimpinės atrankos turnyruose?

Tie patys, kurie boksavosi Krokuvoje. Tai Andrejus Lavrenovas (63,5 kg), A.Trofimčiukas (71 kg), R.Liorančas (80 kg), S.Urbonavičius (92 kg), J.Jazevičius (+92 kg).

Moteryų turnyre dalyvaus G.Stonkutė (75 kg), Ana Starovoitova (60 kg) ir galbūt Austėja Aučiūtė (66 kg), kuri šiuo metu gydos traumą.

Koks Eimanto Stanionio likimas? Ar yra vilčių, kad jis dalyvaus atrankoje į Paryžiaus olimpinės žaidynes?

E.Stanionis dar nepraranda vilčių sugrįžti į olimpinės žaidynes

LAIMĖJIMAI

Svarbiausiose 2023 m. tarptautinėse varžybose Lietuvos boksinkinai šiemet iškovojo du medalius. Abu jie laimėti Europos jaunių čempionate – bronzą parsivežė Milda Altaravičiūtė (48 kg) ir Vladimiras Abramovas (66 kg).

Kol kas visiškai nežinomybė, nes neaišku, kada ir su kuo įvyks jo seniai numatyta ir daug kartų nukelta, atidėta kova profesionalų ringe. Dabar jau aišku, kad šiemet tos kovos nebus. Bet nežinia, kada ir su kuo jis turės ginti WBA reguliaraus pusvidutinio svorio pasaulio čempiono diržą.

Jeigu ta kova įvyks greit po Naujųjų metų, galbūt Eimantas, tapęs laisvu agentu, dar spės pasirengti ir dalyvauti olimpinės atrankos turnyre. Beje, pasirengimas nebus toks paprastas, nes profesionalų ringe kovos vyksta 12 raundų, o olimpinėse žaidynėse – tik tris. Skirtinga treniruočių metodika, skirtingi akcentai, be to, reikia sportininkui ir pailsėti, atgauti jėgas.

Kad ir kaip dabar sunku emociškai, Eimantas rankų nenuleidžia ir treniruojasi neleidamas sau nė trumpam atsipalaiduoti. Tokie išbandymai daugeliui sportininkų būtų per sunkūs, bet Eimantas labai tvirto charakterio, sugeba save motyvuoti ir siekti užsibrėžto tikslo. Ta kova jam labai svarbi ir finansiniu požiūriu. Įsivaizduokite, kiek laiko, darbo, pastangų, energijos įdėta jai rengiantis. Norisi, kad sportininkas ir finansiškai neliktų nukriaustas. Kadangi tai mano auklėtinis, puikiai žinau jo tikslus: jis tikrai nori atstovauti Lietuvai Paryžiaus olimpinėse žaidynėse ir iškovoti olimpinį medalį.

Pastarosiose olimpinėse žaidynėse dirbo ir Lietuvos bokso arbitrai. Ar matysime mūsų teisėją Paryžiaus ringe?

Čia jau ne aš sprendžiu. Mes turime tris aukštos klasės teisėjus, kurie dirba didžiausiose tarptautiniuose turnyruose. Tai kėdainiečiai Gintaras Šniukšta, Vilmantas Bobinas ir vilnietis Rytis Vasiliauskas. Manau, bent vienas iš jų tikrai teisėjas Paryžiuje. O gal ir du?

Ta pačia proga norėčiau pasakyti, kad jaunimas ne tik vangiau eina į bokso treniruočių sales, bet vis rečiau renkasi ir bokso teisėjo kelią.

J.Gvergždienė (priekyje) savo energija užkrečia vaikus

MOKYTOJOS TIKSLAS – ĮTRAUKTI KIEKVIENĄ

MOKYTOJAI JOLITAI GVERGŽDIENEI, DIRBANČIAI LIETUVOS SPORTO UNIVERSITETO KĖDAINIŲ „AUŠROS“ PROGIMNAZIJOJE, VEIKLOS NETRŪKSTA, O PO PRAĖJUSIŲ METŲ LIETUVOS FIZINIO UGDYMO MOKYTOJŲ APDOVANOJIMŲ, KURIUOSE JI BŪVO VIENA IŠ LAUREAČIŲ, VOS SPĖJA SUKTIŠ.

LINA DAUGĖLAITĖ

Bet J.Gvergždienė, regis, spėja. Ir nesiskundžia, kaip tik džiaugiasi, nes dirba kūno kultūros mokytoja, kuria svajojo tapti nuo pirmos klasės. Dar veda šokių pamokas – pati kadaise ne vienus metus sukosi šokio ritmu. Energija pasidalija ir su senjorais, kurių vyriausiam bene 87-eri, – veda jiems treniruotes. Prie viso to dar reikia pridėti seminarus, kuriuose skleidžia olimpinės vertybes. Beje, kvietimų juos vesti itin padaugėjo po praėjusių metų apdovanojimų.

„Mane pradėjo vertinti specialistai, kviestis į seminarus. Tai apie vertybes. Apie mūsų kasdienybę. Kaip į veiklą įtraukti vaikus. Kaip pamokoje atskleisti vaiką, pamatyti, pakalbėti. Ar šiandien pasielgei kilniai, pagarbiai, draugiškai? Rodomas susidomėjimas duoda didžiulės motyvacijos. Pasidariau atvira, bendrauju socialiniuose tinkluose“, – po apdovanojimų įvykusius pokyčius vardija kūno kultūros mokytoja ir olimpinių vertybių ugdymo mokymų vadovė.

Bet turbūt svarbiausia – vidinis jausmas, kuris apėmė gavus įvertinimą. Nors Jolita niekada nedirbo tik dėl to, kad būtų apdovanojama, tai, kad jos darbas pastebėtas ir įvertintas, suteikė džiaugsmo ir pasitikėjimo, jog ji eina teisingu keliu.

„Tai tarsi pasitikrinimas, kad kaip kūno kultūros mokytoja einu geru keliu. Kai gavau šią nominaciją, pagalvojau, kad gera būti įvertintai. Draugystė, pagarba ir tobulėjimas – apie šias vertybes kalbu seminaruose. Ir aš pati jomis vadovaujuosi. Ne tik sporte, bet ir kasdieniame gyvenime. Man tai labai svarbu. Kol aš tuo degsiu, tol dirbsiu trenere ir mokytoja“, – sako energija trykštanti pedagogė.

Dega darbu ir idėjomis

Tuo, kuo pati tiki, J.Gvergždienė mėgina uždegti ir vaikus. „Ir vaikus skatinu, kad turėtų savo profesiją, eitų link to tikslo. Tai gyvenimo prasmė“, – įsitikinusi moteris, kuri rado savo gyvenimo prasmę mokykloje.

Kai pedagogui jo darbas – tarsi antra oda, mokiniai tą pastebi ir įvertina. J.Gvergždienė džiaugiasi, kad neturi sunkių vaikų, apie kokius išgirsta pasakojant per televiziją ar iš kitų kolegų. Su visais mokiniais randa bendrą kalbą ir sutarimą. Gal sunkių vaikų nėra tada, kai esi ten, kur turi būti?

„Blogų vaikų tikrai nėra, – tikina daugiau nei du dešimtmečius pedagogės darbą dirbanti kėdainietė. – Yra tiesiog vaikai, kuriems trūksta motyvacijos. Bet mes esame pedagogai ir turime juos užkurti. Aš kartais kaip voverė jaučiuosi – nuo šakos ant šakos. Jeigu krepšinis nepatinka, imamės kažko kito, nepatinka gimnastika, einu prie kitos šakos, nenori tinklinio – bandom dar kažką. Per pamoką išbandom labai daug sporto šakų. Tokios ir turi būti šiandien pamokos – svarbiausia sudominti. Juk anksčiau būdavo, kad jeigu šis mėnuo krepšinio, tai daugiau nieko ir nebus. Dabar pedagogams reikia būti lankstiems. Metodus taikyti paprastus, žaidimus žaisti paprastus: juk per fizinio lavinimo pamoką vaikai turi patirti džiaugsmą, išsilakstyti, išsidūkti, gauti emocijų. Mano pamokos – žaidimai, judesys, elementai.“

Neabejotinai mokinių simpatijų pedagogė susižeria aktyviai įsitraukdama į pamokas pati: ji su vaikais ir pažaidžia, ir į krepšį pamėto, ir pašoka.

J.Gvergždienė suburia tėvus ir vaikus

„Dažnai vaikai klausia: mokytoja, o jūs taip padarote? Padarau! Truputį reikia susilyginti su jais, pabūti tuo vaiku, nors man 46-eri“, – juokiasi mokytoja.

Juokas juokais, o Jolita toliau dėsto receptus, kaip į savo pusę palenkti mokinius ir kiekvieną jų įtraukti į fizinę veiklą. „Manau, pedagogui reikia būti truputį kitokiam, ir tada tikrai pasiseks. Ir neduoti labai daug vadovauti tėvams“, – prideda. Kodėl? Ogi štai: „Rašo man tėvai, kad, sakykim, jų Simona nelanksti – nedukite jai tokių pratimų. O Simona ir lanksti, ir muziką, ir ritmą jaučia, tiesiog tėvai daug ko nežino. Be to, lengviausia pasakyti, kad nemo-ka. Ne, vaikai viską moka. Svarbu kartais pedagogams pasižiūrėti kitu kampu ir būti savimi.“

Tėvai – ne atsarginiai

Beje, tėvai irgi ne ant atsarginių žaidėjų suolo sėdi. J.Gvergždienė ir jiems randa užsiėmimų. Lietuvos sporto universiteto Kėdainių „Aušros“ progimnazija tradicijų turi daug, tad veiklos užtenka ir tėvams.

„Žaidžiame lakrosą, krepšinį, tinklinį, mokyklos baseine vyksta plaukimo varžybos. Vyksta tradiciniai renginiai – kalėdinis, velykinis šėlsmas. Tėvai ateina, dalyvauja, rungtis su vaikais. Galime pasidžiaugti, kad bendruomenė labai stipri“, – veikas vardija mokytoja.

Artėjant šių metų Kalėdoms J.Gvergždienė jau buria tėvus, nes vyks bendras šokis. „Vakarais repetuojame ir tėvai ateina. Labai džiaugiuosi, kad jie ateina, kalba, tariasi. Tėvams nieko daugiau nereikia, tik kartais pastiprinti juos, paskambinti, pakviesti. Kai pasakai, kad vaikai kviečia, – ateina“, – patikina pedagogė.

Įtraukti kiekvieną

Jai, kaip pedagogei, pandemijos laikotarpis buvo didžiulis karjeros iššūkis, nes kūno kultūros pamokos staiga tapo nuotolinės. Bet dar didesnis iššūkis laukė tuomet, kai pasibaigus karantinui mokiniai sugužėjo atgal į mokyklą.

„Labai išsigandau, kai grįžome po koronaviruso, – vaikai buvo stipriai pasikeitę: jie nieko nenorėjo, buvo pasyvesni ir labai prastos formos. Bet po truputėlį, po truputėlį išsijudinom“, – sako J. Gvergždienė ir pasidžiaugia, kad progimnazijos bendruomenė stipri, o vienas pagrindinių ją suburiančių renginių – olimpinės žaidynės – rengiamos jau dešimtmetį.

Žvelgdama, kaip laikui bėgant keičiasi mokiniai, mokytoja pastebi didesnę vaikų sąmoningumą, nes sportuoti tampa madinga. Patys mokiniai pasiūlo per pamokas pratimų.

„Kalbusi su jais, sakau, kad aš, mokytoja, irgi visko nežinau. Leidžiu jiems parodyti pratimą, vesti pamoką, apšilimą, parodyti judesį – ir, žinokite, galiu pasidžiaugti, kad jutubas ir tiktokas – ne vien blogybės. Jie randa tuose kanaluose pratimų, rodo, gal kažką ir netaisyklingai atlieka, bet tam esu aš, pataisau juos. Galiu didžiutis – esame graži ir sportiška tauta. Tik truputį reikia

motyvacijos, padrąsinimo. Įtraukusis ugdymas ir reiškia – įtraukti kiekvieną“, – pabrėžia pedagogė ir kiekvieną – nuo vaiko iki jo tėvo – stengiasi įtraukti į sportinę veiklą.

APDOVANOJIMAI – PREZIDENTŪROJE

Pernai J.Gvergždienę apdovanojo D.Gudzinevičiūtė ir D.Nausėdienė

Siekiant padėkoti fizinio ugdymo pedagogams už jų atsidavimą darbui ir pastangas, jau keturioliktus metus rengiami Lietuvos fizinio ugdymo mokytojų apdovanojimai.

Penktus metus iš eilės bus pagerbti ir ikimokyklinio ugdymo įstaigose dirbantys specialistai, kurių darbas – formuoti mažųjų fizinį raštingumą.

Pirmą kartą bus apdovanoti ugdytojai, dirbantys su specialiuju ugdymosi poreikių turinčiais vaikais.

„Šie apdovanojimai – proga padėkoti už didžiulį pedagogų indėlį ugdant sveikesnę, fiziškai aktyvesnę visuomenę, jaunąją kartą supažindinant su olimpinėmis vertybėmis ir olimpizmo filosofija. Džiaugiuosi, kad šiais metais įtraukėme dar vieną kategoriją – specialistus, dirbančius su specialiuju ugdymosi poreikių turinčiais vaikais. Sportas ir fizinis aktyvumas šiems vaikams padeda ne tik lavinti reikalingus įgūdžius, bet ir socializuotis, įgyti drąsos ir pasitikėjimo savimi“, – sakė Lietuvos tautinio olimpinio komiteto prezidentė Daina Gudžinevičiūtė.

Geriausių Lietuvos fizinio ugdymo mokytojų rinkimuose bus pagerbta 15 pedagogų. Apdovanojimai vyks iškilmingoje ceremonijoje Prezidentūroje.

Apdovanojimus organizuoja LTOK, Švietimo, mokslo ir sporto ministerija, Lietuvos paralimpinis komitetas, Lietuvos kūno kultūros mokytojų asociacija, Respublikinė ikimokyklinio ugdymo kūno kultūros pedagogų asociacija.

A.Savickas olimpinį kelialapį laimėjo Fukuokoje

PLAUKIKAS MOZAIKĄ DĒLIOJA IŠ SMULKIŲ DETALIŲ

DVIDEŠIMTMETIS ALEKSAS SAVICKAS NĒRA PLAUKĖS OLIMPINĖSE ŽAIDYNĖSE, BET TURI AIŠKŲ TIKSLŲ: KADA NORS TĀPTI OLIMPINIŲ ČEMPIONU. KELIALAPĪ JI 2024 M. ŽAIDYNĖS JAU TURINTIS PLAUKIKAS PUKIAI SUPRANTA, KAD PARYŽIUJE TO PADARYTI GREIČIAUSIAI NEPAVYKS, BET TEN ĮGYTA PATIRTIS TURĖS DIDELĖS REIKŠMĖS IRIANTIS PIRMYN.

Liepą pasaulio čempionate Fukuokoje (Japonija) per atrankos varžybas įvykdęs olimpinį 200 m plaukimo krūtine normatyvą ir užsitikrinęs teisę vykti į Paryžių, A.Savickas džiūgavo: „Svajonė išsipildė, atėjo samurajaus dvasia. Važiuoju į olimpinės žaidynes, mama!“

Iš Panevėžio kilęs plaukikas pakartojė 2012 m. Londono olimpinės čempionės Rūtos Meilutytės prieš kelias dienas Fukuokoje ištartus žodžius apie samurajų dvasią, kuri galbūt jai padeda baseine.

A.Savickas 200 m krūtine atranką įveikė per 2 min. 9,66 sek. (olimpinis normatyvas – 2 min. 9,68 sek.), pasiekė asmeninį rekordą ir ketvirtu rezultatu prasibrovė į pusfinalį. Pasaulio čempionato debiutantas vėliau jau plaukė ne taip greitai ir mėgstamiausioje savo rungtyje galiausiai užėmė vienuoliką vietą.

„Tikrai žinoju, kad Fukuokoje galiu pasiekti normatyvą ir gauti kelialapį, bet drauge tikėjauisi geresnės vietos – vis dėlto jaudulys per debiutinį pasaulio čempionatą man kišo koją. Bet dabar žinau, kaip tvarkytis su nervais. Ir olimpinėse žaidynėse noriu ne vien dalyvauti, nors iki svajonės – olimpinio aukso – dar daug tarpinių stotelių“, – įsitikinęs didelių tikslų turintis JAV studijuojantis plaukikas.

R.Meilutytė, kurios žodžius įvykdęs normatyvą Fukuokoje kartojė A.Savickas, buvo jo įkvėpėja, kai plaukimas pradinukui atrodė kančia, o ne malonumas. Būtent Rūtos olimpinis auksas Londone

tapo akstinu Aleksui likti baseine ir pabandyti pasiekti ko nors daugiau.

Aleksai, kaip prasidėjo jūsų, kaip plaukiko, karjera? – „Olimpinė panorama“ paklausė A.Savicko.

Kai buvau pirmokas, į baseiną Panevėžyje nuvedė mama – maniau, kad ten bus žaidimai, o paaiškėjo, kad turėsiu sunkiai dirbti šaltame vandenyje. Jau po pirmos treniruotės plaukti nebeuorėjau – pirmus metus nuolat verkdavau, norėjau viską mesti, bet tėvai iškėlė sąlygą, kad privalau baseiną lankyti bent metus. Esu dėkingas tėvams, kad neleido iš karto visko mesti, o pasėjo užsipyrimo sėklą. Paskui, 2012-aisiais, R.Meilutytė Londone laimėjo olimpinį auksą ir plaukimas pradėjo patikti.

Man pasisekė, kad pirmoji mano trenerė buvo Židrūnė Budrienė – iki šiol labai svarbus žmogus mano gyvenime, su kuriuo nuolat bendraujame. Ji buvo ir Dano Rapšio, Simono Bilio, Mindaugo Sadausko pirmoji trenerė. Jei gerai pamenu, į jos grupę patekau per atsitiktinumą, nes kitų trenerių grupės jau buvo pilnos.

Kai pradėjau tobulėti, greitėti, trenerė pamatė potencialą ir po truputį įsiliejau į vyresnių plaukikų grupę. Mano grupė tuo metu, ko gero, buvo greičiausia Lietuvoje. Joje buvo Danas, Andrius Šidlauskas, Simonas, Mindaugas. Su jais treniravausi nuo ketvirtos klasės.

Kambario draugas J.Liendo (antras iš kairės) A.Savickui (trečias iš kairės) ne kartą sakė, kad lietuvis jau buvo olimpietis, dar prieš oficialiai juo tapdamas

Iki maždaug penktos šeštos klasės Lietuvoje tarp savo amžiaus plaukikų, nesvarbu, kokiame rungtyje, buvau greičiausias: iš pradžių dažniau plaukiu peteliške, paskui pradėjau labiau orientuotis į laisvąjį stilių ir kompleksinį plaukimą.

Bet pradėjęs bręsti gerus trejus metus per varžybas Lietuvoje vis likdavau antras arba trečias – niekaip negalėjau aplenkti anksčiau subrendusių vaikinių. Bet Ž.Budrienė ir kita trenerė Ina Paipelienė man įskiepijo labai aukštus standartus: neleido pasiduoti, baidytis sunkaus darbo.

Nors niekaip neįstengdavau laimėti, per Lietuvos jaunučių stovyklas matydavau, kad dirbu daugiau nei varžovai ir nenukertu kampų. O galiausiai, kai brendimas baigėsi, sunkus darbas davė rezultatų, nes ėmiau greičiau tobulėti ir pagaliau atėjo pergalės – net buvau įsirašęs tris vaikinų iki 17 metų rekordus: 50 m, 100 m ir 200 m plaukimo krūtine trumpajame baseine.

Iki tol per varžybas trenerės mane registruodavo ir rungtims, kurios išmušdavo iš komforto zonos. Tarkime, 200 m peteliške ar 400 m laisvuju stiliumi. O tąsyk, kai gerinau rekordus krūtine, išsokau ir laimėjau, nors buvo ir vyresnių vaikinių. Tiesiog jutau gerą slydimą, padorią techniką, tad nuo tada pradėjau vis labiau orientuotis į plaukimą krūtine.

Tačiau viską sujaukė pandemija – nesitreniravau gal keturis mėnesius, jau iš viso nebeužėjau plaukti. Galiausiai šiaip taip susiėmiau, ėmiau treniruotis su Lietuvos rinktine, su treneriais I.Paipelienė ir Žilvinu Ovsuiku, o 2021 m. Europos jaunimo čempionate Romoje laimėjau du medalius plaukdamas krūtine: auksą 200 m, sidabrą – 100 m distancijoje.

Tada pirmą kartą pagalvojau, kad galbūt galėčiau būti profesionalus plaukikas. Po to sezono baigiau mokyklą ir išvykau treniruotis į Floridą. Galiausiai patekau į olimpinę žaidynes.

Esate Floridos universiteto psichologijos studijų antrakursis ir šios aukštosios mokyklos plaukimo rinktinės narys. Kodėl pasirinkote studijas būtent šiame universitete?

Jei nori gauti gerą išsilavinimą ir plaukti aukšto lygio komandoje, geriausios sąlygos to pasiekti yra JAV. Neįsivaizduoju, kaip su Lietuvos plaukimo rinktine važinėdamas po pasaulį dar galėčiau studijuoti.

Prieš Europos jaunimo čempionato 200 m plaukimo krūtine finalą treneris Ž.Ovsukas pasakė: „Aleksai, žinok, kad čempionams atsiveria visos durys.“ Po tų varžybų grįžau į Lietuvą ir pradėjau rašyti laiškus JAV universitetų treneriams. Rašiau visiems iš eilės. Nuo Berklio iki Indianos, kur dabar treniruojasi Kotryna Teterevkova, nuo Mičigano iki Floridos.

Atrankos į universitetus procese velniškai vėlavau. Tapau paskutiniu Floridos universiteto plaukikų komandos savo amžiaus grupės nariu, nes visos stipendijos jau buvo išdalytos. Man pasisekė, kad universitetui reikėjo būtent plaukiko krūtine.

Jei plaukikas nori išvykti studijuoti ir treniruotis į Ameriką, laiškus universitetams turi pradėti rašyti nuo penkiolikos metų. O man buvo jau beveik devyniolika, tad kelerius metus vėlavau. Kai gavau patvirtinimą, viską staigiai turėjau susitvarkyti – tiek dokumentų gyvenime nesu pildęs.

Ar psichologijos studijos turi reikšmės siekiant rezultatų baseine?

Man visada patiko analizuoti save ir kitus žmones, domėjauosi savo protu. Sportuodamas suvokiau, kad jei nedirbsiu su savo vidumi, bus sunku tapti aukšto lygio atletu.

Yra galybė psichologijos sudedamųjų dalių. Šį semestrą einu bendrosios psichologijos kursą – nuo kūdikio vystymosi iki ausių sudedamųjų dalių, emocijų, psichoanalizių. Derinti mokslus ir sportą išties sudėtinga. Jei noriu gerų pažymių, neturėti skolų, viską spėti ir žiūrėti neatsainiai, su plaukimu derinti labai sunku, net ir turint galvoje, jog mūsų tvarkaraščiai dėlėjami taip, kad tik turėtume kuo daugiau laiko mokslams.

Bet mes puspenktos valandos per dieną vien plaukiame. Dar pusantros valandos dirbame su svarmenimis. Reikia ir pavalgyti, atsigauti – kūnas išsekęs, bet privalai eiti į paskaitas, atlikti namų darbus.

Kelialapis į olimpinę žaidynes jums – staigmena, svajonės išsipildymas ar tarpinė stotelė siekiant kitų tikslų?

Mano kambario draugas, plaukdamas 100 m peteliške Fukuokoje pasaulio vicečempionu tapęs Joshua Liendo sakė, kad olimpietis buvau dar prieš juo tapdamas. Joshua sakydavo, kad mano darbo kultūra, elgsena, įpročiai – jau kaip olimpiečio.

Atvykęs į Ameriką stebėjau, kaip dirba geriausi komandos plaukikai, ir iš menkų detalių dėlėjau savo mozaikos piešinį. Stengiausi laikytis aukštų standartų – kaip dirbu treniruotėse, kaip esu nusiteikęs, kaip miegu, kaip valgau. Viskas, ką darau, lemia mano rezultatus.

Didžiausia staigmena man buvo pernai gruodį, kai „US Open“ plaukimo čempionate Grinsbore beveik pasiekiau olimpinį normatyvą, laimėjau 100 m ir 200 m krūtine varžybas.

O šiemet pasaulio čempionate Fukuokoje jau tikrai žinojau, kad esu pajėgus plaukti normatyvui, tai nebuvo nereali svajonė. Normatyvą šiaip taip pasiekiau, nors tikrai galėjau plaukti greičiau. Tačiau tai buvo pirmasis mano pasaulio čempionatas, nebuvau pasirengęs jame tvyrojusiai atmosferai. Buvau laimingas, kad turiu normatyvą, bet pasidariau ir daug išvadų, tad dabar esu pasirengęs ir psichologiškai, ir emociškai, kad nervai nebekištų kojos.

Dar norėčiau 100 m krūtine normatyvo. Patekimas į žaidynes man – ir svajonės išsipildymas, ir tarpinė stotelė tuo pat metu. Didžiausias karjeros tikslas ir svajonė – laimėti olimpinį aukso medalį. Bet iki to veda daug kitų mažų tikslų, kuriuos įvykdęs galiu tapti olimpinio čempionu.

OLIMPINIAI BILIETAI

Kelialapis į Paryžiaus olimpinę žaidynes jau turi keturi Lietuvos plaukikai

Danas Rapšys – 200 m ir 400 m laisvuju stiliumi

Rūta Meilutytė – 100 m krūtine

Aleksas Savickas – 200 m krūtine

Kotryna Teterevkova – 100 m ir 200 m krūtine

KONGRESE – DĖMESYS KILNAUS ELGESIO SKLAIDAI

Lapkričio 23–24 d. Azerbaidžano sostinėje Baku vyko Europos kilnaus sportinio elgesio (angl. „Fair Play“) judėjimo (EFPM) kongresas. Jame dalyvavo Lietuvos kilnaus sportinio elgesio komiteto prezidentė, olimpinė medalininkė Austra Skujytė ir LTOK olimpinio švietimo direktorius Kasparas Šileikis.

„Sporte nėra vietos rasizmui“, – tokiais žodžiais kongresą atidarė EFPM prezidentas Philippe’as Housiaux. Būtent rasizmo ir diskriminacijos mažinimas sporte buvo pagrindinė šio renginio tema.

„Gražus, nesavanaudiškas elgesys sporte yra siekiamybė mums visiems. Prieš 29 metus įsikūręs Europos kilnaus sportinio elgesio judėjimas šiame per assemblėją gilinasi į rasizmo problemas sporte. Gal šiandien jos mums atrodo tolimos, bet žvelgiant į ateitį matyti, kad šalis vis labiau maišosi tarpusavyje, nacionalinėse rinktinėse atsiranda vis daugiau kitataučių. Tik laiko klausimas, kada ir mes su tuo susidursime. Dėl to buvo gerai ir mums išgirsti apie kitų šalių praktišką šiuo klausimu“, – mintimis dalijosi A.Skujytė.

Pirmąją kongreso dieną buvo įteikti apdovanojimai sportininkams ir kitiems sporto pasaulio atstovams, kurie šiais metais pademonstravo kilnų elgesį.

„Buvo įvertinti ne tik sportininkai, bet ir treneriai, medicinos personalo atstovai, žurnalistai, skleidžiantys kilnaus elgesio ideologiją sporte. Pats pirmą kartą mačiau, kad būtų tiek daug dėmesio skirta ne tik labiausiai matomiems patiems sportininkams, bet ir visiems kitiems žmonėms, prisidedantiems prie „Fair Play“ vertybių sklaidos“, – teigė K.Šileikis.

Po kongreso vykusiose diskusijose K.Šileikis dalijosi patirtimi apie LTOK įgyvendinamą olimpinių vertybių ugdymo programą.

„Kolegoms iš įvairių šalių pristačiau LTOK vykdomą olimpinių vertybių ugdymo programą, nes mūsų praktika rodo, kad skleidžiant olimpinės vertybes galima mažinti diskriminaciją. Šia programa susidomėjo įvairių valstybių atstovai, nes mes savo šalyje neturime didelių bėdų, susijusių su rasizmu sporte. Suprantama, kad tokiose valstybėse kaip Prancūzija ar Belgija tai yra opesnė problema dėl įvairių kultūrinių niuansų, bet mūsų patirtis rodo, kad ilgalaikė programa padeda suvienyti įvairių pažiūrų žmones“, – atkreipė dėmesį K.Šileikis.

Olimpinių vertybių ugdymo programą LTOK atstovas pristatė vienoje iš Azerbaidžano mokyklų. K.Šileikio teigimu, Azerbaidžanas taip pat vykdo panašią programą, todėl dalytis gerąja praktika nebuvo sunku.

„Galbūt mokiniai žinojo, kad pas juos apsilankys būtent Lietuvos atstovai, nes pasidomėjo mūsų šalies kultūra ir turėjo nemažai informacijos apie Lietuvą. Labai smagu, kad ne tik per sportą, bet ir per kultūrą galima ugdyti olimpinės vertybes, ypač abipusę pagarbą“, – sakė K.Šileikis.

Labiausiai jį nustebino moksleivių svetingumas, mat jie svečių iš gana tolimos ir nedidelės šalies pasitiko kai kuriais išmoktais lietuviškais žodžiais, pasidomėję mūsų šalies kultūriniais akcentais. Jaunieji azerbaidžaniečiai klausėsi, kaip Lietuvoje skiepijamos olimpinės vertybės, kokiais modeliais tai daroma.

„Akcentavau, kad daug bendraujame su mokytojais, kurie vėliau reikalingas vertybes paskleidžia savo klasėse, taip pat į savo veiklas įtraukiame sportininkus. Bendradarbiavimas ir dalijimasis gerąja praktika – viena didžiausių vertybių. Būtent tokia ir buvo mano misija Azerbaidžane“, – pabrėžė K.Šileikis.

MAROKE – APIE IŠŠŪKIUS RUOŠIANTIS ŽAIDYNĖMS

Lapkritį Rabate (Marokas) vyko trečiasis pasaulinis nacionalinių olimpinių komitetų sporto direktorijų vadovų forumas.

Nacionalinių olimpinių komitetų asociacijos (ANOC) organizuotame renginyje dalyvavo ir Lietuvos atstovas Einius Petkus.

„Kadangi iki Paryžiaus olimpinių žaidynių liko mažiau nei metai, didžiausias dėmesys, žinoma, buvo skirtas pasiruošimui. Bandėme išsigrnynti pagrindinius prioritetus ir iššūkius likus paskutiniams pasiruošimo mėnesiams. Grupėse diskutavome apie satelitinių olimpinių kaimelių pasiekiamumą žaidynių metu, krizių valdymą, komandos gerovę. Kadangi į seminarą susirinko olimpinių komitetų sporto direktoriai, kurie neretai būna ir olimpinių misijų vadovai, buvo labai įdomu ir naudinga sužinoti, kaip jie sprendžia iššūkius, kurie kyla ir mums, kokias naujoves taiko optimizuodami dalyvavimo olimpinėse žaidynėse organizavimą“, – sakė Lietuvos tautinio olimpinio komiteto olimpinio sporto direktorius ir Lietuvos olimpinės misijos vadovas.

Keturias dienas trukusiame renginyje dalyvavo 59 delegatai, 41 nacionalinio olimpinio komiteto (NOK) atstovai iš viso pasaulio. Didelis dėmesys buvo skirtas sportininkų saugumui, emocinei gerovei, saugios aplinkos kūrimui, NOK komunikacijai su sporto šakų federacijomis bei olimpinės delegacijos viduje.

„Vis dažniau kalbama apie tai, kaip apsaugoti sportininkus nuo neigiamo poveikio socialiniuose tinkluose žaidynių metu. Tai ne tik blaško, bet ir sukelia papildomą įtampą. Paryžiaus žaidynėse, siekiant apsaugoti sportininkus, planuojama pasitelkti dirbtinį intelektą“, – pasakojo E.Petkus.

Seminare taip pat kalbėta apie NOK vaidmenį olimpinio judėjimo plėtros kontekste, naujų sporto šakų įtraukimą į olimpinių žaidynių programą, bendradarbiavimą su nacionalinėmis sporto federacijomis, saugias ir efektyvias duomenų rinkimo programas ir pagalbą ieškant problemų sprendimų.

OVUP MOKYMAI

Tobulėjimas, pagarba ir draugystė – olimpinės vertybės, kurių ugdymu LTOK iniciatyva formalųjį bei neformalųjį švietimą praplečia tūkstančiai pedagogų ir trenerių visoje šalyje.

Unikalios Tarptautinio olimpinio komiteto sukurtos Olimpinių vertybių ugdymo programos (OVUP) mokymai Lietuvoje vyksta nuo 2016 m. Anksčiau į pirmojo lygmens mokymus įsitraukusiems pedagogams lapkričio 8–10 d. suteikta galimybė gilinti programos žinias – surengti antrojo lygmens mokymai Vilniuje, taip pat lapkričio 15–16 d. buvo įgyvendinti ir jau antrieji OVUP mokymai švietimo įstaigų vadovams.

„Džiugu, kad šiais metais OVUP mokymai sulaukė didžiausio susidomėjimo per visą programos gyvavimą šalyje. Labai smagu, kad pavyko suorganizuoti mokymus ne tik ugdymo įstaigų pedagogams, tačiau ir jų vadovams. Direktorių ir pavaduotojų įsitraukimas į OVUP mokymus mums ypač svarbus, nes tai leidžia tikėtis dar efektyvesnės olimpinė vertybių sklaidos švietimo įstaigose. O gilėjant dvipusiam ir kokybiškam bendradarbiavimui tarp LTOK ir Lietuvos ugdymo įstaigų didėja ir galimybės tobulėti tiek mokytojams, tiek mūsų jaunimui“, – džiaugėsi LTOK olimpi-

nio švietimo direktorius Kasparas Šileikis.

Į trijų dienų trukmės mokymus Vilniuje buvo atrinkta 18 dalyvių iš Vilniaus, Šiaulių, Alytaus, Mažeikių, Kauno, Kėdainių, Vievio, Druskininkų ugdymo įstaigų ir sporto mokyklų. Įvairių teorinių bei praktinių užsiėmimų metu susibūrę ikimokyklinio ir bendrojo ugdymo pedagogai bei treneriai buvo kviečiami pažinti ir gilintis į neformaliojo ugdymo ir olimpinio švietimo principus ir metodus, mokyti ugdyti vertybes per sportinę veiklą ir fizinį aktyvumą, gilinti OVUP ir olimpinio švietimo edukacinių temų žinias, analizuoti jau išbandytų OVUP veiklų taikymo ypatumus ir iššūkius.

Per OVUP mokymus vadovai susipažino su olimpinė vertybių svarba ugdymo įstaigose, išbandė bei patyrė įvairius vadovavimo, ugdymo metodus, kuriuos galės pritaikyti savoje bendruomenėje.

Visus užsiėmimus vedė patyrę ir su OVUP nuo pat programos įgyvendinimo pradžios Lietuvoje dirbantys lektoriai Donatas Petkauskas bei Nerijus Miginis.

VADYBOS KURSAI PAŽENGUSIEMS

Lapkričio 16–17 d. Vilniuje vyko priešpaskutinė LTOK organizuojamų sporto vadybos kursų pažengusiems specialistams mokymų sesija. Joje sporto federacijų, klubų ir kitų organizacijų atstovai gilino žinias dviem itin svarbiomis temomis.

Pirmąją mokymų dieną strateginės rinkodaros specialistas Ringaudas Rūčys mokymų dalyviams pasakojo, kaip kurti reklamą, pasiekti tikslinę auditoriją ir pozicionuoti save, o antrąją Lauras Balaiša kalbėjo efektyvaus komandos formavimo tema.

„Artėjant sporto vadybos kursų pažengusiems finišui temų aktualumas ir dalyvių įsitraukimas – maksimalus. Tuo ypač džiaugiamės ir didžiuojamės. Savo mokymais stengiamės suteikti dalyviams kuo daugiau praktinių įrankių, patirčių ir naujų ryšių, naudingų efektyviam bei sklandžiam sporto organizacijų val-

dymui“, – sakė LTOK olimpinio sporto direktoriaus pavaduotoja Agnė Vanagienė.

Šie LTOK sporto vadybos mokymai pažengusiems specialistams suskirstyti į šešias sesijas, kurios trunka po vieną ar dvi dienas. Kelios dešimtys patyrusių sporto vadybininkų jau stiprino strateginio planavimo, lyderystės ir vadovavimo žinias, mokėsi, kaip geriau valdyti žmogiškuosius išteklius, steigti organizacijas. Paskutinė mokymų sesija vyks gruodžio 15 d.

Tarptautinio olimpinio komiteto Olimpini solidarumas per metus finansuoja trejus LTOK organizuojamus sporto administravimo mokymus, skirtus vadybininkams, treneriams ir pažengusiems. Pastarieji skirti patyrusiems, aukštesnes pareigas užimantiems sporto vadybininkams. Visi šie mokymai – nemokami.

REGBININKAS KONCERTUS IŠKEIČIA Į TEATRĄ

VIENAS GERIAUSIŲ LIETUVOS REGBININKŲ DOVYDAS TAUJANSKAS ŠIEMET TURĖJO ITIN ILGĄ SEZONĄ, PER KURĮ NETRŪKO NAUJŲ PATIRČIŲ. VIENA JŲ – DEBIUTAS EUROPOS ŽAIDYNĖSĖ SU LIETUVOS RĚGBIO-7 RINKTINE. O SEZONĄ BAIGĖ SU ŠALIES TRADICINIO RĚGBIO RINKTINE, PRADĖJUSIA NAUJOJO EUROPOS ĆEMPIONATO CIKLO KOVAS.

DOMINYKAS GENEVIĆIUS

Vytauto Dranginio nuotr.

GERIAUSI

Knyga: Carolio Dwecko „Sėkmės psichologija“ („Mindset“).

Grupė / atlikėjas: „Gipsy Kings“.

Filmas / serialas: filmai su Jasonu Stathamu arba Gerardu Butleriu.

Poilsio nenusimato daug, bet netrukus regbininkams prasi-
dės tas laikotarpis, kai bus galima pailsėti, o kartu skirti dau-
giau dėmesio knygoms, muzikai ar filmams.

Skaityti pamėgo neseniai

D.Taujanskas neslepia, kad dėl įtempto sezono knygos šiek tiek
apleistos, bet jau netrukus jis planuoja susidaryti sąrašą ir susi-
grąžinti šį užsiėmimą į dienvakarę.

„Kai skaitau, tai iš sporto srities man labiausiai patinka biografi-
nės knygos, dažniausiai – regbio trenerių ar žaidėjų. Iš kitų kate-
gorijų šiek tiek domiuosi investavimu, todėl esu skaitęs popula-
riausias su tuo susijusias knygas“, – sako sportininkas.

Regbininkas prisipažįsta, kad mokykloje skaityti visiškai nemėgo:
„Pradinėje mokykloje už perskaitytą knygą gaudavome žvaigž-
dutę. Nemažai mokinių, ypač merginų, tų žvaigždučių surinkda-
vo daug, o aš – tik vieną kitą. Skaitydavau, galima sakyti, tik per
prievartą. Kai pradėjau studijuoti, skaitydavau mokslinius straips-
nius, atsirado ir kitokios literatūros. Iš esmės skaityti pamėgau tik
prieš kelerius metus, visai prieš pandemiją. Pažįstamas pareko-
mendavo keletą knygų ir jos taip patiko, kad ėmiau skaityti po
knygą kas savaitę ar dvi.“

D.Taujanskas knygas dažniausiai skaitydavo prieš miegą. Gyven-
damas ir sportuodamas Anglijoje, knygoms skirdavo dalį pietų
pertraukos. Taip pat knyga praverčia kelionių metu.

Filmai – tik ne siaubo

D.Taujanskas negali išskirti savo mėgstamo filmo žanro, bet iš-
kart išduoda, kokių kino kūrinių negali žiūrėti.

„Mėgstu pažiūrėti ir veiksmo filmus, ir komedijas. Kai išeina ne-
blogas biografinis filmas apie sportą, irgi susidomiu. Labai ne-
mėgstu siaubo filmų. Prieš maždaug dešimt metų žiūrėdamas
vieną filmą taip išsigandau, kad tikriausiai niekad tokių filmų ne-

bežiūrėsiu“, – prisipažįsta D.Taujanskas.

Kai ekranuose pasirodo naujas ir įdomus filmas, regbininkas jį
dažniausiai pažiūri kino salėje. Kur kas dažniau jis filmus stebi
namie, kai būna laisvi vakarai. Tam puikiai pasitarnauja įprasta
televizija arba „Netflix“ platforma.

Muzika – per patefoną

Kalbėdamas apie muziką, sportininkas neišskiria mėgstamo sti-
liaus. Jo teigimu, viskas priklauso nuo nuotaikos.

„Vieną dieną galiu klausyti lietuviškos popmuzikos, o kitą –
kažką visiškai kitokio. Pastaraisiais metais kelionėse pamėgau
„Gipsy Kings“ kūrinius, bet realiai galėčiau klausytis bet kokios
muzikos“, – sako D.Taujanskas.

Namie D.Taujanskas turi patefoną, todėl laisvą dieną, dažniausiai
savaitgaliais, jis klausosi muzikos per jį.

„Turiu vinilinių plokštelių, todėl labai mėgstu laisvą dieną, kai ne-
reikia niekur keliauti, tiesiog atsikelti ir įsijungti patefoną. Tuomet
jaučiu labai gerą atmosferą tiek gamindamas maistą, tiek leisda-
mas laiką su šeima“, – atskleidžia regbininkas.

Prieš rungtynes D.Taujanskas mėgsta paklausyti motyvacinės
muzikos, tačiau jis nėra iš tų, kurie nuolat vaikščiotų su ausinu-
kais. Regbininko teigimu, galima keletą dienų išgyventi be muzi-
kos ir didelio nuostolio nebūtų.

Koncertai ir festivaliai D.Taujanskui nėra svetimi, tačiau daugiau
malonumo jis su žmona jaučia teatro salėje.

„Nesu nusiteikęs prieš didelius koncertus, ir šią vasarą planavome
vykti į „The Weeknd“ koncertą Varšuvoje, bet nepavyko to padaryti.
Dabar atsirado daugiau noro eiti į teatrą. Pernai buvome „Spragtu-
ke“ ir labai patiko. Dabar mieliau nueičiau į kokį nors spektaklį, o ne
„Rammstein“ koncertą“, – tvirtina Lietuvos rinktinės narys.

AB „Vakarų laivų gamykla“ įmonių grupė jau penkis dešimtmečius yra didžiausia jūrinės inžinerinės pramonės įmonė Lietuvoje, išsaugojusi galias laivų remonto ir statybos tradicijas. Vienijanti 20 skirtingos specializacijos įmonių, AB „Vakarų laivų gamykla“ didžiuojasi galėdama pasiūlyti visas su laivo gyvavimo ciklu susijusias paslaugas.

STATYKIME ATEITIES LAIVUS KARTU!

www.wsy.lt

AUTOMOBILIO GAMYBA

23 gamybos valandos

3000 dalių

1.9 tonos

LĖKTUVO GAMYBA

80.000 gamybos valandų

100.000 dalių

537 tonos

LAIVO GAMYBA

3.500.000 gamybos valandų

700.000 dalių

6.000 tonų

OFICIALUS RĖMĖJAS

A TOTAL SOLUTION FOR EVERY BODY

KEISER

atstovė Lietuvoje:

www.teida.lt

tel. +370 686 99909